ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΟΥΝΗΣ
+ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΠΡΩΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ ΒΡΩΣΤΙΑΝΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

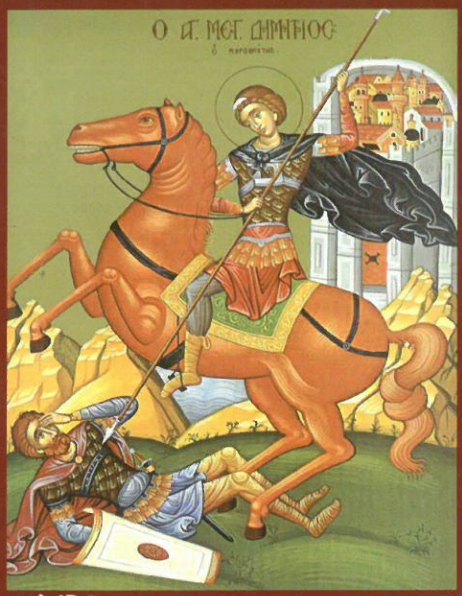

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΗΤΗΣ Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Α. Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Β. ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΩΝ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΜΟΥ [1971-2007]

Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ, ΑΜΥΓΔΑΛΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΑΜΥΓΔΑΛΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

Προσφέρεται στά Αγαπημένα μου παιδιά
στόν γαμπρόν μου Ιωάννην Διάκο πρωτοφρεσβύτερο
και στην κόρη μου Σοφία Πρεσβυτέρα
Μέ πάρα πολλή αγάπη
και μεγά πολλών ευχών
14-2-2013 ο πατέρας σας
Βασίλειος Τσιουνης
Βασίλειος Τσιουνης
+ Πρωτοπρεσβύτερος

*Αναδημοσίευση φωτογραφίας εξωφύλλου απο τον Οικοτουριστικό Οδηγό του Δήμου Μουζακίου με προφορική άδεια του δημάρχου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αντί Προλόγου	4
Βιογραφικό Σημείωμα	7
Και Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς	14
Ο Ενοριακός Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου	14
Η αποκατάσταση της αλήθειας σχετικά με τις εξωτερικές παρεμβάσεις και αλλοιώσεις στον ενοριακό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου	15
Τα εκτελεσθέντα έργα στον ενοριακό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου και των εξωκκλησίων Αμυγδαλής επί της Ιερατείας μου (1971-2007)	19
Η Ανέγερση του Εξωκκλησίου του Αγίου Γεωργίου	28
Η Ανέγερση του Εξωκκλησίου της Αγίας Παρασκευής & η ανακαίνιση της παλιάς	29
Η Ανέγερση του Εξωκκλησίου του Αγίου Νεκταρίου	31
Η Ανέγερση του μαγαζιού & του γραφείου της εκκλησίας	33
Επίσκεψη Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ στο χωριό μας	36
Ιστορική Αναδρομή σε σημαντικά πρόσωπα & πράγματα της Αμυγδαλής Βρώστιανης Καρδίτσας	38
Για τους προκατόχους μου συγχωριανούς μακαριστούς ιερείς	40
Ιεροψάλτες του χωριού μας που θυμήθηκα	40
Εκκλησιαστικά Συμβούλια της εκκλησίας του χωριού μας κατά τα χρόνια της Ιερατείας μου 1971-2007	41
Εκκλησιαστική Ακίνητη Περιουσία	42
Για την επανίδρυση του συλλόγου	43
Ευχαριστήριο	46

ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ & ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ ΜΑΣ

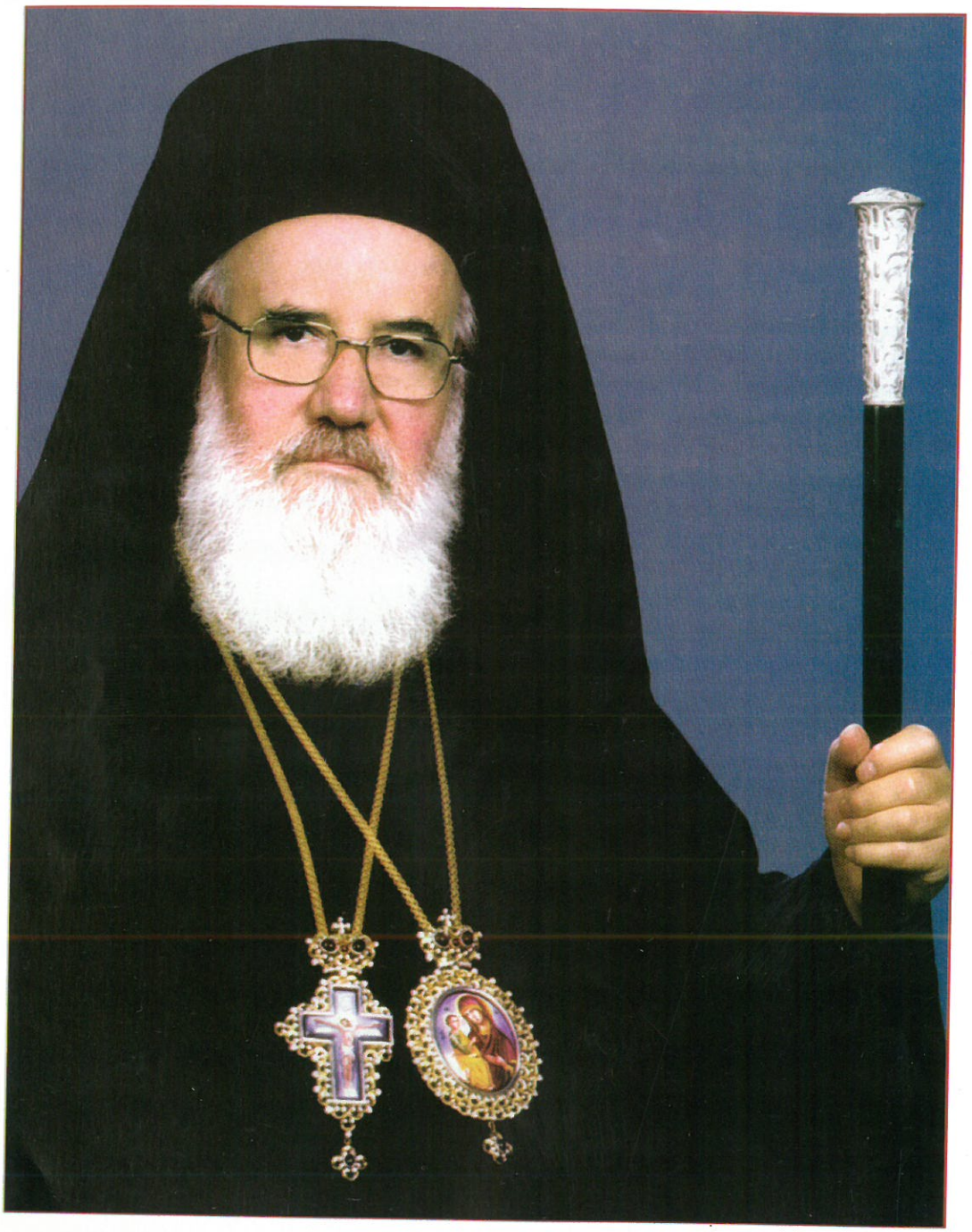

Εικ. 1: Ο σημερινός καλός και Άγιος ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ.κ. Κύριλλος (2005 – σήμερα).

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΔΩΡΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ, ΛΑΙΚΟΥΣ,ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ, ΜΟΝΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΕΣ ΑΠΟ ΙΕΡΕΣ ΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1971-2007 ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ, ΑΜΥΓΔΑΛΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ.

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΟΣ

ΠΑΤΗΡ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΟΥΝΗΣ +ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ

1971-2007 -

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

"ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΣΤΗ ΣΤΟΡΓΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"

Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί,

Εύχομαι και προσεύχομαι όπως ο Πανάγαθος Τριαδικός Θεός δια πρεσβειών του πολιούχου Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτη, του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, της Αγίας και Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής και του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως του Θαυματουργού να σας χαρίζει υγεία, χαρά και ευλογίες στη ζωή σας. Να σας δίνει καθημερινά φώτιση και δύναμη για να θεραπεύετε με σύνεση τις ανάγκες και τις υποχρεώσεις σας και να αντιμετωπίζετε με ψυχική δύναμη και παρρησία τα ατομικά και οικογενειακά σας προβλήματα.

Συμπληρώνοντας 41 έτη ιεροσύνης και με την ευκαιρία της από 5ετιας συνταξιοδότησής μου αισθάνθηκα την ανάγκη να επικοινωνήσω μαζί σας για τρεις κυρίως λόγους :

α) Ως ποιμένας και ιερέας της ενορίας του μικρού χωριού μας για 36 έτη αισθάνομαι χρέος προς τις νεότερες γενιές να τους κάνω γνωστή την εκκλησιαστική ιστορία του τόπου μας που, αν και μικρό, έχει να επιδείξει όμορφα εκκλησιαστικά έργα για τα οποία πολλάκις έχουμε δεχτεί συγχαρητήρια.

β) Να απευθύνω από καρδιάς ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ σε όλους τους δωρητές που με την αμέριστη υλική αλλά και ψυχική συμπαράσταση τους στάθηκαν συνοδοιπόροι και ακούραστοι συνεργάτες στον αγώνα μου για να πάρουν σάρκα και οστά όλα αυτά τα εκκλησιαστικά έργα ώστε να κοσμήσουν το αγαπημένο μας χωριό και να συνεχίζουμε ως σήμερα να τα λειτουργούμε «του Κυρίου συνεργούντος» για χάρη όλων σας και των απογόνων μας.

γ) Να αποκαταστήσω με αποδείξεις την αλήθεια για όσα αναληθή και ανακριβή για το πρόσωπό μου έχουν γραφτεί σχετικά με τις εξωτερικές παρεμβάσεις και αλλοιώσεις του πάνσεπτου Ιερού Ναού του πολιούχου μας Αγ. Δημητρίου και την δική μου ανάμειξη στο βιβλίο του συγχωριανού μας Γεωργίου Ηλία Καρκανιά «Ιστορικές Σελίδες 1811-2011. Τα Διακόσια Χρόνια της Εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου Βρώστιανης (Αμυγδαλή Καρδίτσας) Παπάδες και Ψαλτάδες»,(στις σελίδες 3,4,8,) που κυκλοφόρησε τον Αύγουστο του 2012. **Αδιάψευστος μάρτυρας στην προσπάθεια μου αυτή για να λάμψει η αλήθεια θα είναι οι ίδιες οι φωτογραφίες του παρελθόντος**, που μαζί τους θα κάνουμε ένα οδοιπορικό από το 1950 περίπου έως σήμερα αλλά **και οι προσωπικές μαρτυρίες, όχι μόνο δικές μου αλλά και άλλων ανθρώπων,** που υπήρξαν μάρτυρες καθόλη τη διάρκεια των εργασιών στον Ιερό Ναό πριν από την Ιερατεία μου. Με σθένος θα υπερασπιστώ την αλήθεια και θα αποδείξω ότι καμία από τις εργασίες που έγιναν επί των ημερών μου δεν εκτελέστηκαν εις βάρος της ιστορικότητας του Ιερού Ναού και συγκεκριμένα **ούτε η επιγραφή του 1811 (φερόμενη ως ημερομηνία ανέγερσης του Ναού) καλύφθηκε από εμένα ούτε οι καλλιτεχνίες εξωτερικά στο Ιερό του Ναού, ούτε ο Πρόναος-Νάρθηκας κατεδαφίστηκε, ούτε τοποθετήθηκαν κεραμίδια στο καμπαναριό αντί για τις μαυρόπλακες.** Με κατηγόρησε για εξωτερικές παρεμβάσεις και αλλοιώσεις στο Ναό και ότι επέβαλα

διάφορες προσωπικές μου απόψεις και πρακτικές, αγνοώντας ίσως την ιστορική αξία των μνημείων επηρεασμένος από την κοσμικότητα και με κίνητρο τον υπερβάλλοντα ζήλο (σελ.3 του βιβλίου του). Προφανώς, ο αγαπητός συγχωριανός Γεώργιος Ηλία Καρκανιάς πέρασε σε κρίσεις στο συγκεκριμένο βιβλίο χωρίς να έχει διασταυρώσει επαρκώς γεγονότα και ημερομηνίες. Αν και περίμενα να προβεί σε μια πράξη καλής θελήσεως και να ανακαλέσει τα επίμαχα σημεία, για τα οποία σε προσωπική μας επαφή του εξεδήλωσα την διαφωνία μου και την ενόχλησή μου, αυτή δεν έγινε. 'Ετσι, για χάρη της αλήθειας και δεν σας το κρύβω για υπεράσπιση του έργου μου, σας παραδίδω αυτό το υπόμνημα.

Με κανένα τρόπο δεν διεκδικώ το τίτλο του συγγραφέα, όμως η πολύχρονη και ανιδιοτελής προσφορά μου προς τον τόπο από τον οποίο κατάγομαι και προς το ποίμνιο που με έχει στηρίξει και τιμήσει με το σεβασμό του και την αγάπη του, μου δίνει ώθηση και κουράγιο να ολοκληρώσω και να παραδώσω στην κρίση σας το πόνημα αυτό με μόνο γνώμονα να λάμψει η αλήθεια για να ΜΑΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ.

Μετά πολλών ευχών
Και εν Κυρίω αγάπης
Βασίλειος Στέφανου Τσιούνης
+Πρωτοπρεσβύτερος

Εικ. 2: Βασίλειος Στεφάνου Τσιούνης +Πρωτοπρεσβύτερος πρώην εφημέριος Αμυγδαλής Βρώστιανης Καρδίτσης. 1971-2007.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκα στην Αμυγδαλή Καρδίτσας στις 18 Οκτωβρίου 1946, μοναδικό παιδί της οικογένειας του Στέφανου Κων. Τσιούνη και της Ελένης Στεργίου Παππά από το Ελληνόκαστρο και τρισέγγονος του Ιερέα παπα-Νικόλα Παππά από το Ελληνόκαστρο. Τελείωσα το δημοτικό σχολείο του χωριού μου και αποφοίτησα από το γυμνάσιο Καρδίτσας στην τρίτη Γυμνασίου. Από μικρό παιδί είχα μεγάλη αγάπη για το χωριό μου και για την εκκλησία του Χριστού μας. Για μένα ήταν πηγή ζωής να λειτουργεί η Εκκλησία του χωριού μας και επειδή δεν είχε Ιερέα, για το λόγο αυτό πήγαινα και παρακαλούσα συνταξιούχους ιερείς, όπως τον παπα- Ευάγγελο Νικάκη από το Ελληνόκαστρο, τον παπα-Κώστα Πάνου από το Μαυρομάτι και τους Ηγούμενους της Μονής Κορώνης και Γεωργίου Καραϊσκάκη να έρθουν να λειτουργήσουν κάνοντας πάντα ο ίδιος τη μεταφορά τους με το γαϊδουράκι μου. Όταν η προσπάθεια μου αποτύγχανε πήγαινα εγώ και εκκλησιαζόμουν σε άλλα χωριά, στο Ελληνόκαστρο, στον Ελληνόπυργο κ.α. Στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου του χωριού μας, που το όνειρό μου ήταν να την κάνω το στολίδι του χωριού αν με αξίωνε ο Θεός να φορέσω το Σχήμα του Χριστού μας, έκανα πάντα χρέη νεωκόρου και ιεροψάλτη.

Το όνειρό μου πραγματοποιήθηκε όταν χειροτονήθηκα Διάκονος στις 20 Δεκεμβρίου 1970 και Πρεσβύτερος στις 24 Δεκεμβρίου 1970 από το μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνο, πνευματικό μου πατέρα, και τοποθετήθηκα τον Ιανουάριο του 1971 εφημέριος στην ενορία της Αμυγδαλής Καρδίτσας ,όπου στα 24 μου χρόνια ανέλαβα τη διοίκηση και την διαποίμανσή της. Διατέλεσα ως λαϊκός και στη συνέχεια ως ιερέας οικονομικός εκπρόσωπος της Ιεράς Μητρόπολης κατά τα έτη 1970-1974 και είχα την τιμή να λάβω δύο οφίκια από τον μακαριστό Μητροπολίτη Κλεόπα αυτό του Οικονόμου στις 21 Αυγούστου 1980 και το οφίκιο του Πρωτοπρεσβύτερου στις 29 Απριλίου 1985.

Συνταξιοδοτήθηκα το 2007 για λόγους υγείας. Όλα αυτά τα χρόνια στάθηκε πολύτιμος συνοδοιπόρος δίπλα μου η σύζυγος μου Παρθενόπη Ηλία Φώτη, από την Κρυοπηγή Καρδίτσας με την οποία είμαι νυμφευμένος από τις 16 Φεβρουαρίου 1969 και η οποία μου χάρισε δύο κόρες, την Ελένη και τη Σοφία, που ο Θεός με αξίωσε να τις δω να δημιουργούν τις δικές τους οικογένειες και να μου χαρίσουν τέσσερα υπέροχα εγγόνια.

Εικ. 3: Πατήρ Βασίλειος Τσιούνης +Πρωτοπρεσβύτερος (Στην Ωραία Πύλη του εξωκκλησίου Αγ. Γεωργίου μετά την θεία λειτουργία, Πάσχα στις 27-4-1992).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
Ἀριθ. πρωτ. 842

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Κατά τήν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπό τῶν Ἁγίων καί θεοκηρύκων Ἀποστόλων εἰς τό χειροτονεῖν Διακόνους καί εἰς τό τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα καί ταύτης τῆς χάριτος καί εἰς τήν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης κ ε χ ε ι ρ ο τ ο ν ή κ α μ ε ν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος τόν Βασίλειον Στεφάνου Τσιούνην .....κάτοικον Ἀμυγδαλῆς .....διάκονον μέν τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου ....1970 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ζωοδόχου Πηγῆς Καρδίτσης .....πρεσβύτερον δέ τῇ 24ῇ Δεκεμβρίου 1970 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀθανασίου Καλυβακίων.

Ὅθεν δεδώκαμεν αὐτῷ ἄδειαν καί ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἔν τε τῇ θεοσώστῳ ἡμῶν Ἐπαρχίᾳ καί ὅπου ἄν ἀπέλθῃ εἰς τά ἐκτός τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ κατά τόπον Ἀρχιερέως.

Πρός πίστωσιν δέ καί βεβαίωσιν τῆς γενομένης χειροτονίας ἐγένετο τό παρόν Χειροτονητήριον Γράμμα καί ἐπεδόθη τῷ πρεσβυτέρῳ Βασιλείῳ Στεφ. Τσιούνῃ .....εἰς ἔνδειξιν καί ἀσφάλειαν αὐτοῦ.-

Ἐν Καρδίτσῃ τῇ 27ῇ Δεκεμβρίου ....1970.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Τ.Σ) + ὁ Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀκριβές Ἀντίγραφον
Καρδίτσῃ τῇ 5ῇ Ἰουν. 1975
Γραμματεύς

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ & ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Ὁ παπα - Βασίλης Τσιούνης μὲ τὴ μικρότερη ἐνορία καὶ τὰ πολλὰ ἔργα.

Ένθετη φωτογραφία: Από δημοσίευση του περιοδικού Άγιος Σεραφείμ της Ιεράς Μητρόπολης Καρδίτσας το έτος 1972.

Εικ. 4: Χειροτονητήριο Γράμμα (27-12-1970).

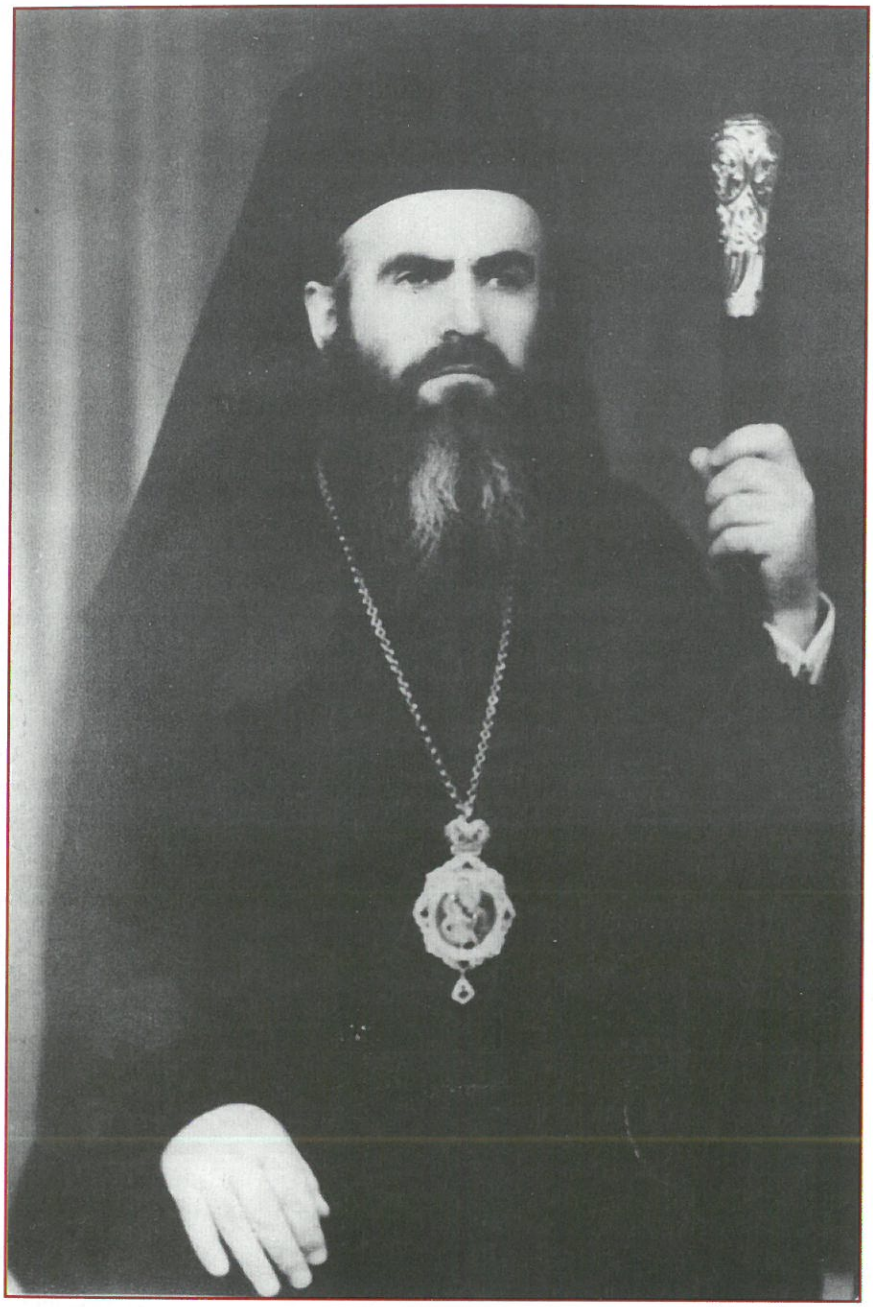

Εικ 5: Ο μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνος (1968-1974). Υπήρξε ο πνευματικός μου πατέρας, εκείνος που με χειροτόνησε διάκονο και Ιερέα (20 – 24/12/1970). Εκτελούσε το ποιμαντικό του έργο με ιδιαίτερο ζήλο και αυτοθυσία, απλόχερος οικονομικά, φιλεύσπλαχνος με τους φτωχούς και τους αδύνατους και με πληθώρα εκκλησιαστικών έργων. Το ιεραποστολικό του έργο αναγνωρίστηκε από όλους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ήταν ο πρώτος που αναγνώρισε και υποστήριξε τα εκκλησιαστικά μου έργα και πάντα μου έδειχνε την αγάπη και την εκτίμησή του.
ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΑΞΙΟΜΑΚΑΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕ ΜΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΔΕΣΠΟΤΑ.

Εικ 6: Ο μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κλεόπας (1974-1999). Υπήρξε ο Δεσπότης που με τίμησε με την αγάπη του, την εκτίμησή του και αναγνώρισε την εργατικότητά μου στα εκκλησιαστικά έργα και για το λόγο αυτό με τίμησε με δύο Οφίκια του «Οικονόμου» και του «Πρωτοπρεσβύτερου μετά ράβδου».
ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΑΞΙΟΜΑΚΑΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΟΥ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ & ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 312

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ

Δῆλον ποιούμεθα διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι τὸν Αἰδεσ. Ἱερέα Βασίλειον Τσιούνην κόσμιον τοῖς ἤθεσι καὶ ἱεροπρεπῆ εὐσυνειδήτως τε καὶ ἐν ἀφοσιώσει πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ἐκπληροῦντα τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, ἐχειροθετήσαμεν εἰς τὸ ὀφφίκιον τοῦ Οἰκονόμου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Καρδίτσης κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς 21ης Αὐγούστου 1980

Ἐφ' ᾧ καὶ διὰ τοῦ παρόντος Ἀρχιερατικοῦ Ἡμῶν Γράμματος ἀποφαινόμεθα, ὅπως, ὁ ἐξοχομασθείς Αἰδεσιμώτατος, ἐν Οἰκονόμοις κ. Βασίλειος Τσιούνης ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Οἰκονόμος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, ἐπιγνόντα χρέων ἐν ταῖς Τ. Ἀκολουθίαις καὶ τελετοῖς καὶ τῆς προσηκούσης τῷ ὀφφικίῳ αὐτοῦ τιμῆς καὶ εὐλαβείας παρὰ πᾶσιν ἀπολαύων καὶ ἀξιούμενος.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἐπεδόθη τὸ παρὸν ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Ἐν Καρδίτσῃ τῇ 21ῃ Αὐγούστου 1980

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

ΚΛΕΟΠΑΣ

Εικ 7: Αρχιερατικό Γράμμα Χειροθεσίας «Οικονόμου» (21-08-1980).

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ & ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 164

Χειροθεσία πρωτοπρεσβύτερου

Ο Σεβασμιωτατος Μητροπολίτης μας κ. ΚΛΕΟΠΑΣ αμείβων τας προς την ενορίαν του καί γενικωτερον τας ως προς την εκκλησιαν πολλας και καλας υπηρεσιας του αιδεσιμωτατου εφημεριου Αμυγδαλης ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΣΙΟΥΝΗ, εχειροθετησεν τουτον εν επισημω τελετη εις πρωτοπρεσβυτερον.

Από εφημερίδα, Νέοι Καιροί Καρδίτσας (03-04-1985).

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ

Δῆλον ποιούμεθα διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι τὸν Αἰδεσ. Ἱερέα Βασίλειον Τσιούνην κόσμιον τοῖς ἤθεσι καὶ ἱεροπρεπῆ εὐσυνειδήτως τε καὶ ἐν ἀφοσιώσει πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ἐκπληροῦντα τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, ἐχειροθετήσαμεν εἰς τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Αγ. Κωνσταντίνου Καρδίτσας κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς 28ης Απριλίου 1985

Ἐφ' ᾧ καὶ διὰ τοῦ παρόντος Ἀρχιερατικοῦ Ἡμῶν Γράμματος ἀποφαινόμεθα, ὅπως, ὁ ἐξονομασθεὶς Αἰδεσιμώτατος, ἐν Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Τσιούνης ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Πρωτοπρεσβύτερος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ ἐξομολογούμενος καὶ ἐξομολογῶν σταυρόν φέρων ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ τελεταῖς, ὡς καὶ ράσον καὶ τῆς προσηκούσης τῷ ὀφφικίῳ αὐτοῦ τιμῆς καὶ εὐλαβείας παρὰ πᾶσιν ἀπολαύων καὶ ἀξιούμενος.

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἐπεδόθη τὸ παρὸν ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Ἐν Καρδίτσῃ τῇ 29ῃ Απριλίου 1985

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

ΚΛΕΟΠΑΣ

Εικ 8: Αρχιερατικό Γράμμα Χειροθεσίας «Πρωτοπρεσβύτερου»(29-04-1985).

«ΚΑΙ ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ»
ΙΩΑΝΝΟΥ Η 32

...Αυτή τη ρήση του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού είχα και έχω πάντα γνώμονα στη ζωή μου σε ό,τι πράττω. Με σεβασμό και αγάπη απέναντι στους ανθρώπους, και το εκκλησιαστικό έργο που ανέλαβα και υπηρέτησα με όλες μου τις δυνάμεις, φτάνω στο σημείο να παραδώσω στα χέρια σας αυτό το σύγγραμμα.

Έως του θανάτου αγώνισαι περί της αληθείας, και Κύριος ο Θεός πολεμήσει υπέρ σου (Σοφία Σειράχ, Κεφ. Δ.§28). Πράγματι πιστεύω στον αγώνα για την αλήθεια όπως και ότι τα ανθρώπινα πράγματα πρέπει να τα γνωρίσεις και μετά να μιλήσεις για αυτά.

Έτσι λοιπόν και εγώ, σαν πατέρας που μιλάει στα παιδιά του, απλά και ελεύθερα, θα εκθέσω από καρδιάς, πραγματικά γεγονότα με απτές αποδείξεις.

Ο ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τον Ιερό Ναό του πολιούχου μας Αγίου Δημητρίου, που δεσπόζει στο κέντρο του χωριού και είναι ρυθμού, Βασιλικής, Τρίκλιτου, χωρίς τρούλο και με ωραίες κολώνες που στηρίζουν τοξωτά ανοίγματα, όλοι σας τον γνωρίζετε. Αυτός ο Ναός σήμερα αποτελεί ένα πραγματικό κόσμημα και όλοι σας είχατε την ευλογία του Θεού να εκκλησιαστείτε και να προσευχηθείτε εκεί. Αποτελούσε πάντα το κέντρο της κοινωνικής ζωής και σημείο αναφοράς για το χωριό μας. Για το λόγο αυτό θεωρώ περιττό να κάνω μια πιο λεπτομερή περιγραφή αυτού. Εγώ θα προτιμήσω να κινηθώ σε δύο άξονες: Στον έναν θα αναφερθώ στις εξωτερικές παρεμβάσεις και αλλοιώσεις του Ναού και θα ξεκαθαρίσω τις όποιες παρεξηγήσεις έχουν γίνει και αναμειγνύουν το άτομό μου. Και στον άλλο θα κάνω μια λεπτομερή περιγραφή των έργων που έγιναν επί των ημερών μου για να μην αλλοιωθεί ξανά η ιστορία του Ιερού Ναού των Εξωκκλησίων και των όλων εκκλησιαστικών έργων.

Ειλικρινά, αγαπημένα μου τέκνα, δεν περίμενα ποτέ ότι μετά από 41 χρόνια συνεχούς προσφοράς προς την Εκκλησία του Χριστού μας και προς το αγαπημένο μου χωριό θα ερχόταν η μέρα που θα βρισκόμουν στη δυσάρεστη θέση να απολογηθώ για έργα για τα οποία δεν έχω καμία ευθύνη μιας και την χρονική περίοδο που εκτελέστηκαν **εγώ απλά δεν ήμουν ιερέας** και να πρέπει να αποδείξω το έργο μου, το οποίο θεωρώ αυταπόδεικτο και αναγνωρισμένο και έξω από τα στενά πλαίσια του χωριού μας.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α. Σχετικά με την **χρονολογία ανέγερσης του Ιερού Ναού** δεν υπάρχουν πληροφορίες πηγές και στοιχεία. Μόνο το βιβλίο του Γεώργιου Ηλία Καρκανιά «Ιστορικές Σελίδες 1811-2011. Τα Διακόσια Χρόνια της Εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου Βρώστιανης (Αμυγδαλή Καρδίτσας) Παπάδες και Ψαλτάδες» Σελ. 3 γράφει τα εξής: *"Η μοναδική ένδειξη που υπάρχει (υπήρχε, γιατί καλύφτηκε με ασβέστη) είναι η χάραξη της χρονολογίας ανέγερσης, το έτος 1811 και βρίσκεται στη δυτική πύλη της Εκκλησίας, χαραγμένη σε μια μεγάλη πρασινόμαυρη πέτρα (κοινώς μαυρόπετρα), που αφθονούν στην περιοχή μας, στο πάνω μέρος, σαν πανωκάσι. Δυστυχώς η επιγραφή αυτή σήμερα δεν φαίνεται, γιατί καλύφθηκε από σοβάτισμα, λόγω απερίσκεπτων τεχνικών επεμβάσεων. Εύχομαι και ελπίζω, μελλοντικά να γίνει κάποια προσεκτική και επιμελημένη επέμβαση και να αποκαλυφθεί το πολύτιμο μοναδικό στοιχείο που υπάρχει για την κατασκευή της Εκκλησίας μας."*

Αυτή την υποτιθέμενη επιγραφή χρονολογίας "1811" λοιπόν, κατηγορούμαι ότι την κάλυψα με σοβάτισμα λόγω απερίσκεπτων τεχνικών επεμβάσεων. Αυτό δεν είναι αλήθεια, διότι δεν υπήρχε εκεί επιγραφή χρονολογίας. Εγώ από παιδί δεν θυμάμαι να υπάρχει ούτε στον παλιό ούτε στον καινούργιο τοίχο, σε καφασωτή πρασινόμαυρη πέτρα χαραγμένη χρονολογία. Κανείς από τους συγχωριανούς που έχω ρωτήσει από παλιά για να μάθω πότε χτίστηκε η εκκλησία αυτή, δεν έχει αναφέρει ότι υπήρχε επιγραφή χρονολογίας "1811" και ούτε κανείς άλλος από όσους έχω ρωτήσει μέχρι σήμερα θυμάται τέτοια επιγραφή. Ποτέ δεν αντιμετώπισα με επιπολαιότητα τα ιστορικά ευρήματα και ως απόδειξη γι΄αυτό σας παραθέτω το παρακάτω περιστατικό: Κατά τη διάρκεια της αγιογράφησης της εκκλησίας στο βόρειο τμήμα του θόλου της Προθέσεως που έπεσε κάποιος ετοιμόρροπος σοβάς, αποκαλύφθηκαν κάποια παλιά γράμματα, που έγραφαν: «όποιος Ιερέας δεν μνημονεύει τα ανωτέρω ονόματα των κτητόρων του Ιερού Ναού τούτου, να είναι επικατάρατος –Ιεροκήρυκας από Αγία Τριάδα ΛΡ 50». Τότε κάλεσα να την δουν όλοι οι συγχωριανοί (και όσοι θέλησαν ήρθαν) και μετά την υπηρεσία Βυζαντινής Αρχαιολογίας από την Λάρισα, η οποία δεν επέτρεψε να καταστραφεί η παλιά αγιογραφία που υπάρχει εκεί και έτσι δεν μπορέσαμε να αποκαλύψουμε και άλλα σημαντικά στοιχεία για την εκκλησία, που ίσως να ήταν εκεί γραμμένα. π.χ. ονόματα κτητόρων, ημερομηνίες κ.α. Ποτέ, όμως, δεν είναι αργά. Αν ποτέ θελήσετε εσείς οι χωριανοί να ανοίξετε τον σοβά της παλιάς Αγιογραφίας για να αποκαλυφθεί ό,τι υπάρχει εκεί, είναι προς την άκρη, στο βόρειο θόλο της προθέσεως (εκεί υπάρχει ένα πορτοκαλί τετράγωνο σημάδι).

Εάν, όπως αναφέρει στο βιβλίο του ο Γεώργιος Ηλία Καρκανιάς, θεωρεί σίγουρη την ύπαρξη της χρονολογίας 1811 στη δυτική πύλη της Εκκλησίας σε πανωκάσι ας φροντίσει με άδεια από την Εκκλησία εδώ και τώρα, και όχι μελλοντικά όπως αναφέρει στη (σελ. 3 & 8) του βιβλίου του, (γιατί μελλοντικά σημαίνει και ποτέ), να αρχίσει η εργασία ανεύρεσης της χρονολογίας (μία ώρα δουλειά είναι) έτσι ώστε, αν βρεθεί, να έχουν και πραγματικό νόημα οι εορτασμοί για τα 200 χρόνια του Ιερού Ναού. Ας μου επιτραπεί όμως, να κάνω κάποιες εικασίες για τη χρονολογία ανέγερσης της εκκλησίας: Αν σκεφτούμε ότι το 1862 οι 15 οικογένειες του χωριού αγόρασαν από τους κληρονόμους του Δεσπότη, το τσιφλίκι της Βρώστιανης και ότι στις ιερές εικόνες του Ιησού Χριστού και της Παναγίας στο τέμπλο βρέθηκε η χρονολογία 1875 τότε κατά την γνώμη μου η ανέγερση του Ιερού Ναού έγινε μετά την αγορά του τσιφλικιού. Δεδομένου του ότι οι Ιερές

Εικόνες τοποθετούνται στο τέμπλο όταν τελειώσουν οι εργασίες σε μια εκκλησία και ότι ούτε παλαιότερες ιερές εικόνες και αντικείμενα βρέθηκαν στην εκκλησία μας.

Β. Περιγράφεται **το ημικύκλιο του Ιερού** στο προαναφερόμενο βιβλίο του Γεώργιου Ηλία Καρκανιά (σελ.3) όπου και γράφει τα εξής: *"Εξωτερικά του Ναού, το ημικύκλιο του Ιερού, είναι κτισμένο με πωρόλιθο (πουρί) από την περιοχή μας, με επτά ημικύκλιες καλλιτεχνικά σχεδιασμένες, εσοχές στο μισό πάνω μέρος, που ξεχώριζαν με διπλές σειρές από λεπτές μαυρόπλακες και συνοδεύονταν από όμορφα κεραμικά σε σχέδια. Εκεί, στις σκληρές μαυρόπλακες πήγαιναν όλοι οι γέροντες του χωριού μας και ακόνιζαν (τροχούσαν) τους σουγιάδες τους, που όλοι απαραίτητα έφεραν μαζί τους τα παλιά χρόνια. Ατυχώς, με την ίδια απερισκεψία και...«ευκολία», όλες αυτές οι καλλιτεχνίες έχουν καλυφθεί από το εξωτερικό σοβάτισμα όλου του πέτρινου Ναού."*

Αυτές οι καλλιτεχνίες στο Ιερό δεν έχουν καλυφθεί από εμένα. Επί Ιερατείας μου σοβατίστηκαν μόνο οι τρεις πλευρές του Ι. Ναού, βόρεια, νότια και δυτική και αυτό έγινε αποκλειστικά και μόνο για στήριξη του τοίχου. **Το σοβάτισμα στην ανατολική πλευρά του Ναού και του Ιερού** έγινε τη δεκαετία του 1960 επί μακαριστού Ιερομόναχου Αλέξιου Ρήγα με μαστόρους τον αείμνηστο Ανδρέα Καπέλη και τον Παύλο Γούλα, που ο Θεός τον έχει καλά και μπορεί να επιβεβαιώσει τα λεγόμενά μου. **Εγώ δεν ήμουν Ιερέας τότε. Αποδεικτικό τεκμήριο αποτελεί η φωτογραφία του Ναού από την δεκαετία του 1960** (Εικ 9), όπου φαίνεται σοβατισμένη η ανατολική πλευρά και μάλιστα φαίνονται και φθορές στη βάση του ιερού. Επίσης επιβεβαιώνεται η χρονολογία της φωτογραφίας από τον νεοφυτεμένο πλάτανο στο κέντρο της νεοφτιαγμένης εκκλησιαστικής πλατείας, 1967-1968 περίπου. Ο πλάτανος αυτός, που για τριάντα δύο και πλέον χρόνια δέσποζε αγέρωχος, πριν από δώδεκα χρόνια ξεράθηκε κατά τη διάρκεια κατασκευής ενός πέτρινου πεζουλιού όταν αλόγιστα κόπηκαν οι ρίζες του και πριν από 3-4 χρόνια στη θέση του φυτεύτηκε ένας νέος. Εξάλλου, αν θέλετε την γνώμη μου για το πουρί που είχαν οι θόλοι του ιερού, απλά ήταν ένα υλικό ευκολοδούλευτο και φθηνό, γι αυτό το προτιμούσαν οι τεχνίτες.

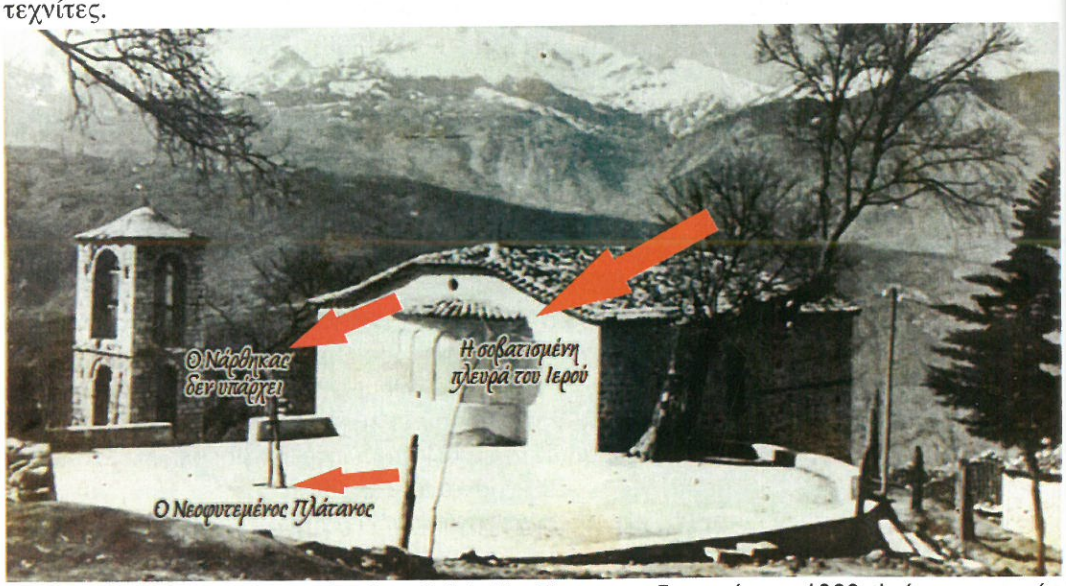

Εικ 9: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας την δεκαετία του 1960. Φαίνεται μερικώς ανακαινισμένος εξωτερικά από τον προκάτοχό μου μακαριστό Ιερομόναχο Αλέξιο Ρήγα. Διακρίνεται η σοβατισμένη πλευρά του Ιερού και ο νεοφυτεμένος πλάτανος στην υπό κατασκευή πλατεία, καθώς και ο νάρθηκας που δεν υπάρχει (αρχείου πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Τσιούνη).

Γ. Στη συνέχεια στη σελ. 3 του προαναφερόμενου βιβλίου του, γράφει τα εξής: *"Σε όλο το μήκος της νότιας πλευράς του Ναού, όπου ήταν και η κυρία είσοδος τότε, υπήρχε στεγασμένος πέτρινος Πρόναος - Νάρθηκας, το χαγιάτι, όπως το λέγαμε τότε. Το δάπεδό του ήταν στρωμένο με μεγάλες ακανόνιστες άσπρες πλάκες και γύρω υπήρχαν πέτρινα πεζούλια, επίσης με πλάκες για καθίσματα, όπου κάθονταν οι άντρες μετά τη λειτουργία. Εκεί συνηθώς γίνονταν και οι συναθροίσεις των γερόντων, συζητώντας και επιλύοντας τα διάφορα σοβαρά κοινά προβλήματα που αφορούσαν το χωριό. Στο χώρο αυτό μαζευόμασταν και παίζαμε όλα τα παιδιά του χωριού όταν έβρεχε ή είχε πολλά χιόνια. Ο Πρόναος εκείνος δυστυχώς δεν υπάρχει πια, γιατί κατεδαφίστηκε κατά τη 10ετία του 1970, με την ίδια αλόγιστη ευκολία, όπως αναφέρεται και προηγούμενα. Στη συνέχεια κατεσκευάστηκε ένα απλό τσιμεντένιο στέγαστρο, για να προφυλάσσει μόνο την είσοδο από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, βροχές και χιόνια."*

Προφανώς, η περιγραφή αυτή είναι πολύ παλιά γιατί εγώ δεν θυμάμαι πέτρινα πεζούλια, αλλά τσιμεντένια, ***άρα η αλλοίωση του Νάρθηκα άρχισε από παλιότερα. Ο Νάρθηκας δεν κατεδαφίστηκε κατά τη δεκαετία του 1970.*** Η αλήθεια είναι ότι ο νάρθηκας κατεδαφίστηκε από το εκκλησιαστικό συμβούλιο και το κοινοτικό συμβούλιο γιατί ήταν ετοιμόρροπος, με προσωπική εργασία όλων των κατοίκων, το έτος 1963-1964 περίπου. Τις πέτρες τις μετέφεραν οι κάτοικοι χέρι-χέρι στο εκκλησιαστικό οικόπεδο (βακούφικο) και αυτές και με άλλες, χτίστηκε το παλιό μαγαζί της εκκλησίας. **Εγώ δεν ήμουν Ιερέας τότε. Στην φωτογραφία του πασχαλινού χορού του 1950 (Εικ. 10) διακρίνεται ο νάρθηκας αλλά στη φωτογραφία της δεκαετίας του 1960 (Εικ 9 και 11) ο νάρθηκας δεν υπάρχει.** Μετά την κατεδάφιση του νάρθηκα το 1967-1968 περίπου, κατά τη διάρκεια των εργασιών για την κατασκευή της εκκλησιαστικής πλατείας στο ανατολικό μέρος του Ναού με δωρεά τότε του καλού αείμνηστου Ιωάννη Γρ. Ανδρέου, Ιεροψάλτη και με τεχνίτη τον Ευάγγελο Ζάχο και το συνεργείο του από τη Γράλιστα, κατασκευάστηκε τσιμεντένιο στέγαστρο στη νότια είσοδο του Ναού.

Εικ 10: Πάσχα 1950. Διακρίνεται καθαρά μέρος του νάρθηκα. (Φωτ. Αρχείο Ηλ. Μιαρίτη) δημοσιεύετε με άδεια των κληρονόμων του. (Η ίδια φωτογραφία δημοσιεύτηκε και στο βιβλίο του Γεωργίου Ηλ. Καρκανιά με τίτλο "Η Πυκναδίτσα ΒΡΩΣΤΙΑΝΗ σημερινή ΑΜΥΓΔΑΛΗ).

Δ. Στη συνέχεια ο κ. Καρκανιάς γράφει στο προαναφερόμενο βιβλίο του στη σελ. 3 και 4: *" Όλες αυτές οι εξωτερικές παρεμβάσεις και αλλοιώσεις του Ναού έγιναν μετά το 1970, αφ' ότου χειροτονήθηκε και ανέλαβε εφημέριος ο συγχωριανός παπα-Βασίλης Τσιούνης, που υπηρέτησε συνεχώς στην ίδια Εκκλησία, για 35 και πλέον χρόνια. Κίνητρό του, κατά τη γνώμη μου, ήταν ο προσωπικός του υπέρμετρος ζήλος στα εκκλησιαστικά, επηρεασμένος από την κοσμικότητα και τα νεότερα δεδομένα της κοινωνίας, αγνοώντας ίσως την ιστορική αξία των Μνημείων του νεότερου πολιτισμού, επέβαλε διάφορες προσωπικές του απόψεις και πρακτικές. Δεν ξέρω αν όλες αυτές οι παρεμβάσεις έγιναν χωρίς μελέτη και...άδεια της ναοδομίας ή της Εφορείας Μνημείων, που απαιτείται σήμερα".*

Ο κ. Καρκανιάς τελείως αυθαίρετα και διατυπώνοντας κρίσεις για τα κίνητρα και την αντίληψή μου γράφει ανακρίβειες, διότι αυτά δεν έγιναν μετά το 1970, δηλαδή επί Ιερατείας μου. Έγιναν πριν γίνω εγώ Ιερέας και αναλάβω τα καθήκοντά μου, όπως αναλυτικά αναφέρω με γεγονότα και χρονολογίες.

Ε. Γράφτηκε τέλος στη (σελ 4) του προαναφερόμενου βιβλίου, ότι: *"Στη ΝΑ γωνία της Εκκλησίας είναι το πέτρινο Καμπαναριό. Αναφέρεται ότι παλαιότερα δεν υπήρχε και η καμπάνα κρέμονταν σε δύο κορμούς δέντρων (μαδέρια). Κατά το 1910, στην ίδια θέση έγινε το σημερινό πέτρινο, από κάποιον τεχνίτη «Καλαμπάκα». Μέχρι τη 10ετία του 1980 ήταν σκεπασμένο με μαυρόπλακες και αντικαταστάθηκαν με κεραμίδια και άλλες εργασίες αρμολόγησης και στήριξης".*

Δεν είναι αλήθεια ότι το καμπαναριό ήταν σκεπασμένο με μαυρόπλακες μέχρι τη δεκαετία του 1980. Οι μαυρόπλακες βγήκαν τη δεκαετία του 1950, από το τότε εκκλησιαστικό συμβούλιο, όταν εγώ ήμουν περίπου 13 ετών. Ο λόγος που έγινε αυτή η αλλαγή ήταν, ότι έβαζαν νερό οι τοίχοι και το καμπαναριό θα έπεφτε. Γι΄ αυτό έριξαν τσιμέντο στο θόλο με αμμοχάλικο που κουβαλούσαν οι κάτοικοι με τα γαϊδουράκια τους από το ρέμα "Νχαλάς" με μάστορα τον αείμνηστο Δημοσθένη Γούλα. **Εγώ δεν ήμουν Ιερέας τότε**. Στη φωτογραφία της δεκαετείας του 1960 (Εικ 11) φαίνεται η τσιμεντένια οροφή του καμπαναριού και μάλιστα φαίνεται και αλλοιωμένο λόγου παγετού.

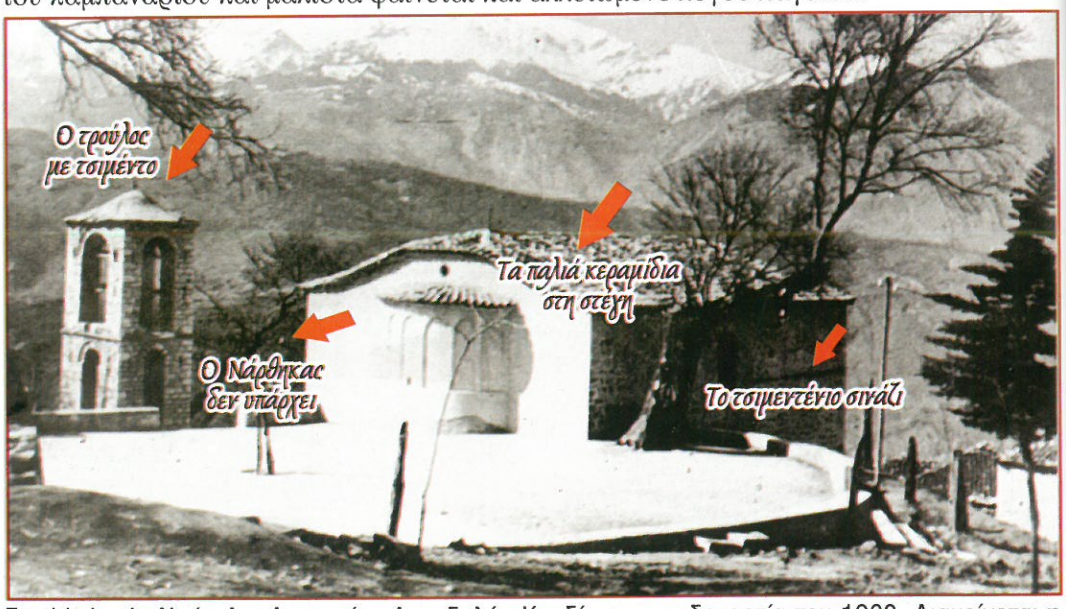

Εικ 11: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας την δεκαετία του 1960. Διακρίνεται η τσιμεντένια οροφή του καμπαναριού, το σιναζί στην βόρεια πλευρά και τα κεραμίδια στη στέγη και ο νάρθηκας που δεν υπάρχει. Αρχείο Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Τσιούνη.

Τα κεραμίδια που φαίνονται σήμερα στην καινούργια φωτογραφία (εικ. 18) στο καμπαναριό, τοποθετήθηκαν πάνω από το τσιμέντο επι Ιερατείας μου, όταν έγινε αρμολόγηση. Θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω και αυτό: όταν το 1967-1968 κατασκευαζόταν η πλατεία της εκκλησίας του χωριού στην ανατολική πλευρά του Ι. Ναού, δωρεά του αείμνηστου συγχωριανού μας Αθανασίου Αποστόλου Ανδρέου, έμπορο Μουζακίου, τότε στο χωριό ήρθαν κρατικοί μηχανικοί για την επίβλεψη των σεισμόπληκτων σπιτιών που χτίζονταν.

Είδαν και την εκκλησία, την χαρακτήρισαν ετοιμόρροπη και ακατάλληλη και ήθελαν να την κλείσουν. Τότε, ο άξιος και δραστήριος επίτροπος Κωνσταντίνος Φωτίου Ανδρέου, έκανε έρανο στο χωριό και με τα χρήματα αυτά αλλά και άλλα της εκκλησίας, κάλεσαν τον τεχνίτη Ευάγγελο Ζάχο από τη Γράλιστα με το συνεργείο του και αυτοί γκρέμισαν τις ετοιμόρροπες πλευρές της εκκλησίας, δηλ. τη μισή βόρεια και την δυτική και τις ξαναέχτισαν. Στη συνέχεια η κοινωνική πρόνοια Καρδίτσας, έστειλε εργολάβο και έκανε συντήρηση στη στέγη και επανατοποθέτησε το παλιό κεραμίδι. Οι εργασίες αυτές διακρίνονται στη φωτογραφία της δεκαετείας του 1960 (Εικ. 11) του φωτογράφου Ιπποκράτη Σωτ Καρκανιά ,που διέμενε στη Θεσσαλονίκη. Φαίνεται ευκρινώς στη βόρεια πλευρά το τσιμεντένιο συνάζι και τα αρμολογημένα με τσιμέντο κεραμίδια.

Δεδομένου ότι όλες οι προαναφερθείσες παρεμβάσεις στο Ναό ολοκληρώθηκαν πριν χειροτονηθώ Ιερέας και αναλάβω τα καθήκοντά μου, αναρωτιέμαι: Ποιό σκοπό έχει όλη αυτή η διαστρέβλωση της αλήθειας; Και πού ήταν αυτοί οι κύριοι, πριν 50 περίπου χρόνια, που γίνονταν όλα αυτά; Αν το κύριο μέλημά τους ήταν η διατήρηση της ιστορικότητας του Ναού γιατί δεν προέβαλαν τη στιγμή εκείνη τις αντιρρήσεις τους; Οι κάτοικοι του χωριού ενήργησαν τότε ανάλογα με τις οικονομικές και τις τεχνικές δυνατότητες και τις συνθήκες της εποχής εκείνης. Ένα είναι σίγουρο, ό,τι έκαναν, το έκαναν με καλή πρόθεση και τίποτα παραπάνω. Εξάλλου, παρόμοιες ενέργειες έγιναν και σε άλλα χωριά της περιφέρειας και σε όλη την Ελλάδα, μιας και τότε δεν υπήρχε ευρεία γνώση πάνω στα αρχαιολογικά θέματα. Εδώ και λίγα χρόνια τα παλιά κτίρια χρηματοδοτούνται για να γίνει αμμοβολή και συντήρηση.

Τελειώνοντας την ενότητα αυτή, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο πάνω σε αυτό που γράφτηκε από τον κ. Καρκανιά, ότι "τα δε σημερινά εκκωφαντικά μεγάφωνα...των περισσότερων σχεδόν εκκλησιών, οι πολυτελείς πολυελαίοι και τα ηλεκτρικά μανουάλια προκαλούν αποτροπή παρά ευλάβεια και κατάνυξη...". Το σχόλιο μου είναι πως η Εκκλησία του Χριστού μας είναι ένας ζωντανός οργανισμός, που συμπορεύεται με την κοινωνία και δεν είναι ξεκομμένη από αυτή και την εξέλιξή της. Τα δε μεγάφωνα βοηθούν τη μελωδική φωνή των ιερέων και των ιεροψαλτών και τους ξεκουράζουν. Για την ίδια δουλειά παλιά γινόταν κάτι παρόμοιο, βάζοντας μέσα στους τοίχους της Εκκλησίας, σε πολλές μεριές, χωμάτινα κιούπια, για να δημιουργείται αντίλαλος. Οι δε πολυέλαιοι και τα ηλεκτρικά μανουάλια λαμπρύνουν και ευπρεπίζουν την εκκλησία. Προσωπικά πιστεύω, ότι την κατάνυξη και την γαλήνη δεν την χάνει κανείς ποτέ από μέσα του, αρκεί να έχει το Χριστό στην καρδιά του.

ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΩΝ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΜΟΥ (1971-2007)

Παρέλαβα την εκκλησία, ελέω Θεού, το 1971, στη μορφή που φαίνεται και στη φωτογραφία της δεκαετίας του 1960 (Εικ 11). Τότε ο ναός είχε μεγάλες φθορές και από διάφορα σημεία της σκεπής έτρεχε νερό. Το χωριό είχε 137 περίπου μόνιμους κατοίκους.

Η ενορία μας ήταν φτωχή αφού φτωχοί ήταν και οι ενορίτες της. Το χωριό μας δεν

είχε ποτέ πάνω από 45 οικογένειες και δεν ήταν δυνατό να αναστηλωθεί η εκκλησία με χρήματα μόνο των κατοίκων. Όπως έχω ξαναπεί, από την ημέρα που χειροτονήθηκα είχα όνειρο να καταστήσω την εκκλησία μας μια από τις ομορφότερες της περιφέρειας και μαζί να προσφέρω στον τόπο μου όσα περισσότερα έργα μπορούσα, πάντα με τη σύμφωνη γνώμη και απόφαση του εκάστοτε εκκλησιαστικού συμβουλίου και των εκάστοτε Μητροπολιτών.

Προκειμένου να ολοκληρωθούν τα έργα χρησιμοποίησα κάθε γνωριμία. Απευθύνθηκα σε πολιτικούς, σε Ιερές Μονές, σε κληρικούς, σε λαϊκούς και σε όλους τους καταγόμενους από το χωριό μας. Κατάφερα με τη βοήθεια του Θεού και τα ολοκλήρωσα και τα παρέδωσα άρτια και μεγαλοπρεπή, δεδομένου του μεγέθους της ενορίας μας, πριν τη συνταξιοδότησή μου.

Συγκεκριμένα στον Ιερό Ναό του Αγ. Δημητρίου έγιναν τα εξής έργα. Φτιάξαμε τσιμεντένιες κολώνες που στηρίζουν τοξωτά ανοίγματα εσωτερικά του Ναού. Φτιάχτηκε η σκεπή με σιδερένια και τσιμεντένια γριπίδα και επισκευάστηκε πάλι προσφάτως με ασφαλτόπανα και καινούρια κεραμίδια, κ.λ.π. Σοβατίστηκαν εξωτερικά οι τρεις πλευρές (βόρεια, νότια, δυτική). Αντικαταστήσαμε εσωτερικά τους παλιούς σοβάδες με καλύτερα υλικά. Ανοίξαμε παράθυρα. Αντικαταστήσαμε τα φθαρμένα πλακάκια με νέα. Χαλάσαμε το μισοκατεστραμμένο νταβάνι και το φτιάξαμε επενδυμένο με λαμαρίνα που δίνει την εικόνα έναστρου ουρανού με δεσπόζουσα την εικόνα του Παντοκράτορα στο κέντρο. Βάψαμε πολλές φορές το τέμπλο και την Εκκλησία εσωτερικά και εξωτερικά. Τοποθετήθηκαν καινούργιες πόρτες και παράθυρα με χρωματιστά τζάμια. Αγιογραφήθηκε ολόκληρη η εκκλησία. Προσφάτως συντηρήθηκαν οι αγιογραφίες που είχαν φθαρεί από την υγρασία, αντικαταστάθηκαν οι διακοσμήσεις με καινούργιες στις κολόνες, στα παράθυρα και περιμετρικά στον τοίχο πάνω από τα στασίδια και εγκαταστήσαμε αερολέβητα καλοριφέρ. Φτιάξαμε καινούργια έπιπλα, καρέκλες, στασίδια, δεσποτικό θρόνο, αναλόγια, παγκάρια, προσκυνητάρια, ντουλάπες, σκαλιστό επιτάφιο, πολυθρόνες σκαλιστές στο Ιερό και τον Εσταυρωμένο ΙΣ.ΧΡ. Στολίσαμε την εκκλησία με τρεις πολυτελείς πολυελαίους και άλλα φωτιστικά, δύο ηλεκτρικά μανουάλια, ένα απορροφητικό με αυτόματη πυρόσβεση, διπλό μεταλλικό μανουάλι για κεριά, ένα μανουάλι μνημοσύνων, ωραίες επίχρυσες καντήλες, κολυμβήθρα αγιασμού και βαπτίσματος και αντιδωροθήκη. Δύο μεταλλικές ομπρελοθήκες τοποθετήθηκαν στην είσοδο. Αγοράσαμε τα απαραίτητα για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και άλλα απαιτούμενα της Αγίας Τράπεζας και της Προθέσεως, εξαπτέρυγα, θυμιατά, Ιερά Ευαγγέλια. Τοποθετήθηκε μεγαφωνική και σύγχρονη ηλεκτρική εγκατάσταση.

Εξωτερικά πέριξ του προαυλίου της εκκλησίας χτίστηκε τσιμεντένιο στηθαίο ύψους 3 μέτρων περίπου και στη συνέχεια μπαζώθηκε όλη η αυλή, στρώθηκε με τσιμέντο και αργότερα με πλάκες πεζοδρομίου 375 τ.μ. Περιφράχτηκε όλη η αυλή με συμπαγή σιδερένια κάγκελα . Τοποθετήθηκαν πέριξ της αυλής εννέα φωτεινοί στύλοι με διπλά φώτα και φωτεινοί Σταυροί στη στέγη της εκκλησίας και στο καμπαναριό. Τοποθετήθηκαν έξι παγκάκια, μια πέτρινη βρύση στην αυλή και μία βρύση στο χωνευτήρι του Ναού. Στην είσοδο φτιάχτηκε ένας ωραίος νάρθηκας. Κατασκευάστηκαν δύο είσοδοι νότια και βόρεια της αυλής, που έγιναν με τσιμέντο και σίδερο και επενδύθηκαν με άσπρες και κόκκινες πέτρες. Με τις ίδιες πέτρες διακοσμήθηκαν ο τοίχος της άνω πλατείας της εκκλησίας και περιμετρικά το κάτω μέρος του τοίχου του Ι. Ναού. Στη βόρεια είσοδο του προαυλίου αγιογραφήθηκε η εικόνα του Αγίου Δημητρίου εξωτερικώς (προς το δρόμο) και της Παναγίας εσωτερικώς (προς την αυλή). Έγιναν έργα στηρίξεως και προστασίας από την υγρασία στην ανατολική πλευρά του Ναού. Αρμολογήθηκε το καμπαναριό και τοποθετήθηκαν κεραμίδια στην οροφή του. Εγκαταστάθηκαν τρεις μελωδικές ηλεκτρικές καμ-

πάνες με δώδεκα μελωδίες. Τέλος ολοκληρώθηκε η κατασκευή τουαλέτας και αποθήκης. Τελευταία μου σχέδια ήταν να υπερυψωθεί το καμπαναριό και να τοποθετηθεί πάνω του ρολόι και επίσης να υπερυψωθεί το μεσαίο ταβάνι της εκκλησίας με θόλο και να αγιογραφηθεί. Δυστυχώς όμως, ο τότε πρωτοσύγκελλος δεν μας το επέτρεψε λέγοντας πως η εκκλησία είναι ήδη πολύ ωραία και δεν χρειάζεται τίποτε επιπλέον.

Θα ήθελα ακόμη να κάνω γνωστό στις νέες γενιές: Πρώτον, πως πριν κατασκευαστεί ο προαύλιος χώρος του Ιερού Ναού επί Ιερατείας μου, η μοναδική πλατεία (αυλή της εκκλησίας) από τα παλιά ακόμη χρόνια, ήταν στο ανατολικό μέρος του Ναού, όπου υπήρχε Αγία Τράπεζα στην οποία γινόταν όλες οι εξωτερικές ιερές ακολουθίες, όπως Αγιασμός των Φώτων, Ανάσταση, Ύψωμα κ.α. Αυτό φαίνεται και στις φωτογραφίες της δεκαετίας του 1950. (Εικ 10, που φαίνεται η Αγία Τράπεζα) και δεκαετίας 1960 (Εικ 11, που δεν υπάρχει και κατασκευάστηκε η πλατεία με τσιμέντο). Δεύτερον, από την ανατολική πλατεία της εκκλησίας, μετά το δρόμο που τη διαχώρισε, ακριβώς κάτω από το σπίτι του Παντελή Λ. Καρκανιά και βορειοδυτικά από το πρώην καφενείο της Παρασκευής Καρκανιά, υπήρχε παμπάλαια υπερυψωμένη εκκλησιαστική πλατεία, σαν εξέδρα, με κυκλικό σχήμα, χτισμένη γύρω-γύρω με πέτρα ύψους 3 μέτρων περίπου και στο μέσο αυτής υπήρχε παμπάλαιο δέντρο φτελιάς, το μεγαλύτερο που είχε το κέντρο του χωριού. Δίπλα στο βόρειο μέρος της υπήρχε πηγάδι, το οποίο εγώ το θυμήθηκα με μια πλάκα σκεπασμένο και όχι σε λειτουργία . Το 1975 περίπου με έξοδα της εκκλησίας περιφράχτηκε αυτή η πλατεία με κάγκελα, στρώθηκε περιμετρικά με τσιμέντο και κατασκευάστηκε σκάλα τσιμεντένια στο βόρειο μέρος. Η πλατεία αυτή ήταν αξιοθέατο για το χωριό μας, κάτι που το ζήλευαν όλα τα γύρω χωριά γιατί δεν το είχαν, και το θαύμαζε όποιος το πρωτοαντίκριζε. Οι δε κάτοικοι, απολάμβαναν τη σκιά της μεγάλης φτελιάς όλη μέρα και την ομορφιά της. Εκεί γινόνταν γλέντια και το πανηγύρι πολλές φορές. Δυστυχώς όμως, από τη δεκαετεία του 1980 αυτό το όμορφο πράγμα δεν υπάρχει...

Έτσι, λοιπόν, με μεγάλο αγώνα, υπομονή και επιμονή ολοκληρώθηκαν αυτά τα έργα πάντα **με τη βοήθεια του Θεού και όλων των δωρητών**.

Όπως αισθάνομαι πλήρης και υπερήφανος για τα βιολογικά μου παιδιά έτσι αισθάνομαι και για τα έργα αυτά, τα οποία θεωρώ παιδιά μου. Η μεγαλύτερη ανταμοιβή μου είναι ένας καλός λόγος που θα ακούσω από εσάς, η βεβαιότητα ότι έχετε αναγνωρίσει το έργο μου και η ευχή πως όταν αποδημήσω εις Κύριον θα λέτε πως είχαμε **έναν παπά που αγαπούσε το χωριό του και την εκκλησία.**

ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΓΡΑΨΑΝ

ΑΞΙΟΛΟΓΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΑΜΥΓΔΑΛΗ

Οι δραστήριοι εφημέριοι πάντα δίνουν το παρόν.

Ετσι και στο γραφικό χωριό της Αμυγδαλής ο πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιουνης αναπτύσσει αξιοσήμαντη δραστηριότητα. Την περασμένη Κυριακή 17 Μαΐου, μετά τη Θεία Λειτουργία ετελέσθη αγιασμός και υπο του πρεσβυτέρου εφημερίου πατρός Βασιλείου Τσιούνη ετέθη θεμέλιος λίθος στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου με την παρουσία όλων των ενοριτών.

Πρέπει να σημειωθεί οτι ο ανωτέρω δραστήριος πρωτοπρεσβύτερος κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του θεμελίωσε και αποπεράτωσε άλλες τρείς εκκλησίες στην ενορία του.

Επίσης ανήγειρε οίκημα όπου στεγάστηκαν τα γραφεία της εκκλησίας και η εκκλησιαστική βιβλιοθήκη.

Τέλος αναμόρφωσε την πλατεία 370 τ.μ. πέριξ του Ιερού Ναού.

Από δημοσίευση τοπικής εφημερίδας Νέος Αγών 21-4-1992.

Τη δραστηριότητα του αιδ. Βασιλείου Τσιούνη εφημερίου Αμυγδαλής ας μιμηθούν οι συνάδελφοί του

Τη περασμένη Κυριακή 17 Μαΐου ετελέσθη Αγιασμός και ετέθησαν τα θεμέλια του Ιερού Ναού Αγίου Νεκαρίου Αμυγδαλής υπό του πρωτοπρεσβυτέρου εφημερίου αιδεσ. Βασιλείου Τσιούνη παρισταμένων όλων των κατοίκων της ενορίας.

Ο ανωτέρω Ιερεύς εθεμελίωσε και αποπεράτωσε άλλες τρείς εκκλησίες στην ενορία του. Ανηγειρε εκκλησιαστικόν οίκημα και εκκλησιαστικό Γραφείο μετά βιβλιοθήκης. Κατεσκεύασε ωραιοτάτην εκκλησιαστικήν πλατείαν 370 τ.μ. πέριξ του Ιερού Ναού ως και άλλα πολλά εκκλησιαστικά έργα.

Από δημοσίευση τοπικής εφημερίδας Θεσσαλική Ηχώ. 21-4-1992.

Εικ 12: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία ανατολική μετά του καμπαναριού και της πλατείας, σημερινή άποψη.

Εικ 13: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία βορειοανατολική μετά του καμπαναριού και της εισόδου, σημερινή άποψη.

Εικ 14: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία βορειοδυτική μετά του καινούριου νάρθηκα και της βόρειας εισόδου του προαυλίου, σημερινή άποψη.

Εικ 15: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία της νότιας εισόδου του Ναού και της πέτρινης εισόδου του καμπαναριού, σημερινή άποψη.

Εικ 16: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία της βόρειας εισόδου του προαυλίου του Ναού μετά της αγιογραφίας του Αγ. Δημητρίου, σημερινή άποψη.

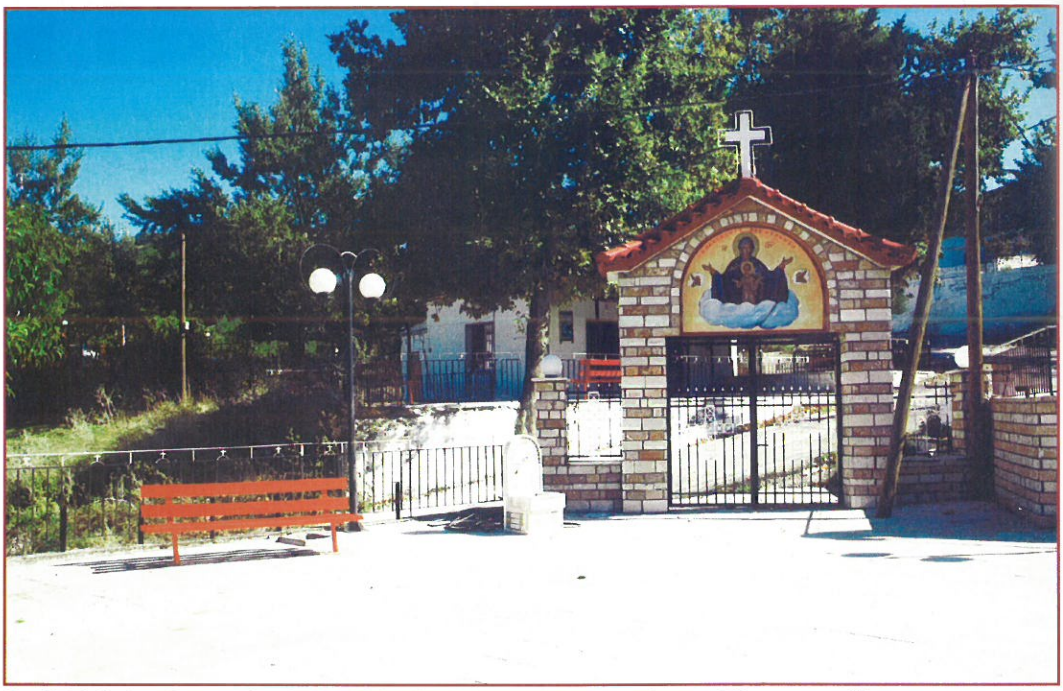

Εικ 17: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία της βόρειας εισόδου του προαυλίου του Ναού από την εσωτερική πλευρά μετά της αγιογραφίας της Παναγίας, σημερινή άποψη.

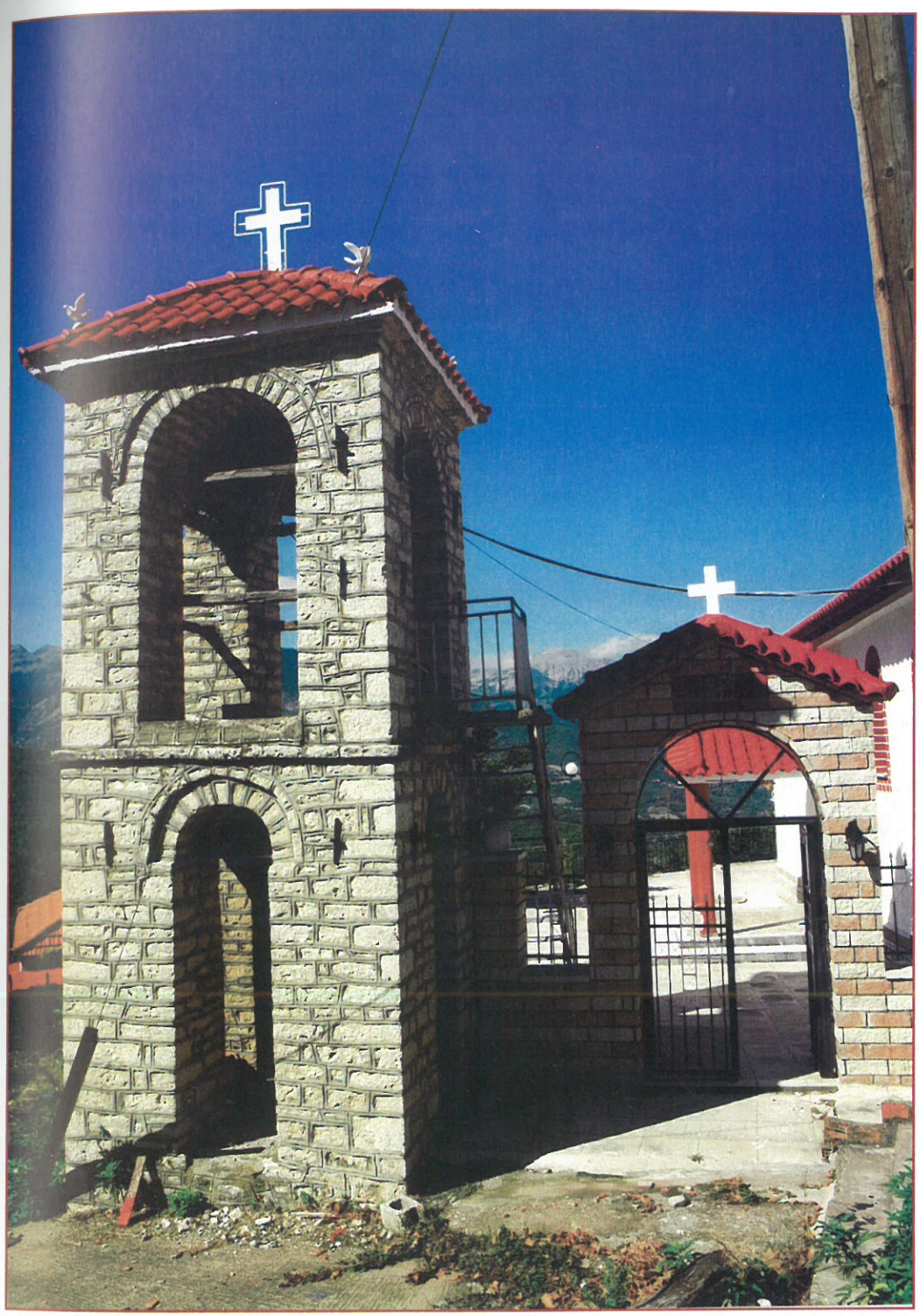

Εικ 18: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία της νοτιοανατολικής εισόδου του προαυλίου του Ναού μετά του καμπαναριού, σημερινή άποψη.

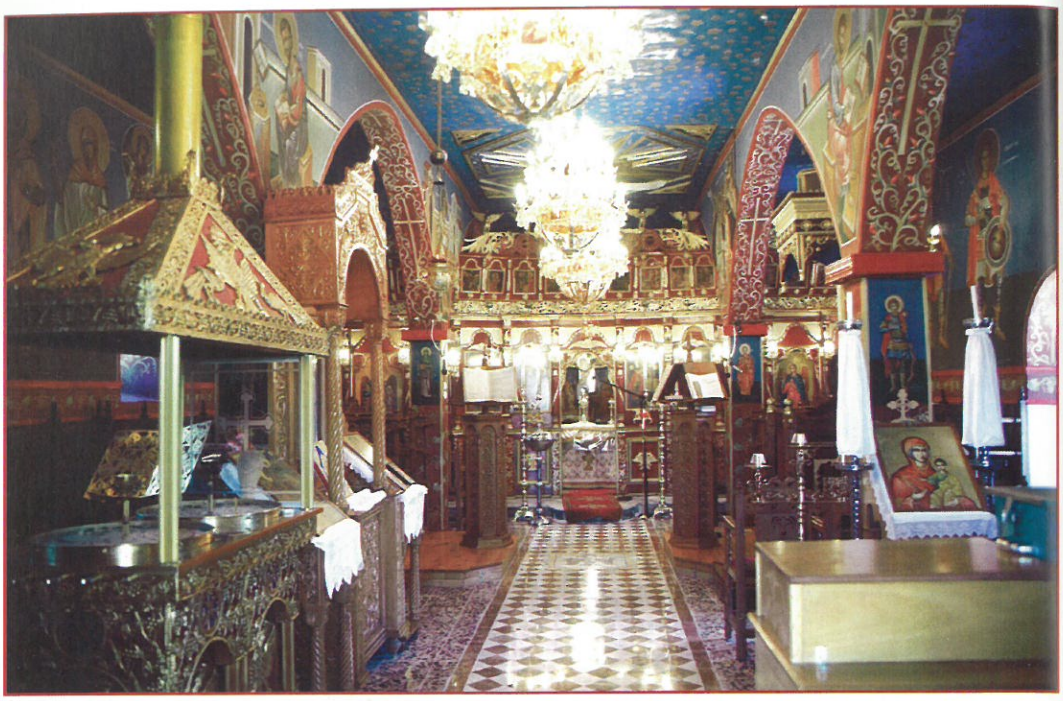

Εικ 19: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία του εσωτερικού του Ναού, από την είσοδο προς το τέμπλο, σημερινή άποψη .

Εικ 20: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία του εσωτερικού του Ναού, από το τέμπλο προς την είσοδο, σημερινή άποψη.

Εικ 21: Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Αμυγδαλής Καρδίτσας. Φωτογραφία του Ιερού του Ναού, σημερινή άποψη.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Το έτος 1972 επειδή η παλιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου ήταν πεσμένη και ο διακαής μου πόθος ήταν να την ξαναχτίσω, απευθύνθηκα στο Μουζάκι στο συγχωριανό μας Αθανάσιο Αποστόλου Ανδρέου και ζήτησα τη βοήθεια του. Εκείνος με χαρά ανταποκρίθηκε και μου ανέθεσε να του βρω αγοραστή για να πουλήσει ο ίδιος κάποια "κηπούλια" που είχε αγορασμένα από το Μοναστήρι Άγιος Γεώργιος στον συνοικισμό Γεωργίου Καραϊσκάκη Μαυροματίου και με τα χρήματα της πώλησης να ξεκινήσει η ανέγερση του ναού, όπερ και εγένετο. Ο θάνατος, όμως, πρόλαβε τον αείμνηστο Αθανάσιο Αποστόλου Ανδρέου, ο οποίος δεν πρόλαβε να δει την ανέγερση του ναού, περίπου το έτος 1973. Αυτή πραγματοποιήθηκε τελικά με την πολύτιμη αρωγή της συζύγου του Ουρανίας. Εσωτερικά, όμως, υπήρχαν πολλές ελλείψεις, οι οποίες με προσωπική μου φροντίδα καλύφθηκαν από τον κεντρικό Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου από όπου μεταφέρθηκαν διάφορα πράγματα, όπως αναλόγιο, παγκάρι, στασίδια, δεσποτικός θρόνος, βιβλία κ.α τα οποία, όμως, δεν έλειψαν από τον κεντρικό ναό, αφού αντικαταστάθηκαν από καινούργια και περίλαμπρα.

Στη συνέχεια βρήκαμε δωρητές που πρόσφεραν μανουάλια, τις ιερές εικόνες του τέμπλου, τον Εσταυρωμένο, την καμπάνα αλλά και εργασίες όπως βαψίματα κ.α. Φρόντισα, δια μέσου της δασικής υπηρεσίας, να στρωθεί η είσοδος με τσιμέντο και να τοποθετηθεί εξωτερικά ένα κιόσκι, παγκάκια και ένα τραπεζοκάθισμα, τα οποία σήμερα λόγω παλαιότητας έχουν καταστραφεί. Με φροντίδα του συλλόγου στον προαύλιο χώρο κατασκευάστηκε μαρμάρινη τράπεζα Αρτοκλασίας.

Εικ 22: Εξωκκλήσι Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Σημερινή εσωτερική Άποψη.

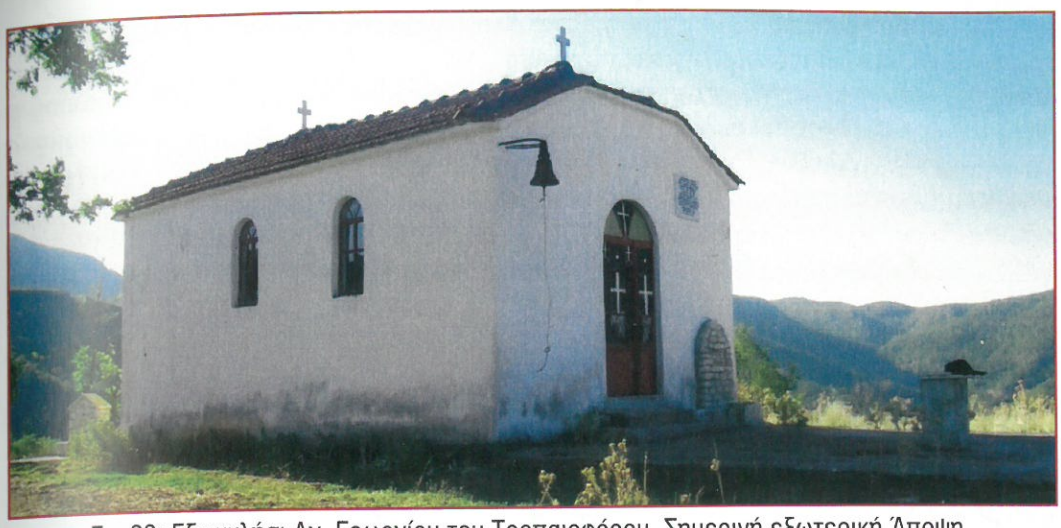

Εικ 23: Εξωκκλήσι Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Σημερινή εξωτερική Άποψη.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ

Η παλιά εκκλησία της Αγίας Παρασκευής ανεγέρθηκε το έτος 1881, όπως φαίνεται σε επιγραφή που βρίσκεται χαραγμένη στο νότιο τμήμα της εκκλησίας. Ήταν σκεπασμένη με πλάκες και είχε ένα ωραίο ξύλινο σκαλιστό τέμπλο. Το 1963- 1964 περίπου ο Ελληνοαμερικανός μακαρίτης Γεώργιος Γρηγορίου Καρκανιάς, που ο εγγονός του Γεώργιος Ηλ. Καρκανιάς ήταν παρών στο έργο αυτό, θέλησε με δωρεά του, να βγάλει τις πλάκες από την σκεπή και να τις αντικαταστήσει με κεραμίδια ντόπια, όπως και έγινε. Και τότε ή αργότερα, δεν θυμάμαι ακριβώς, από το εκκλησιαστικό συμβούλιο, αφαιρέθηκε το σκαλιστό ξύλινο τέμπλο και χτίστηκε με τούβλο και σοβά. Και σε αυτή την περίπτωση η ιστορικότητα του ναού αλλοιώθηκε, αλλά ποιος από εμάς μπορεί να κατηγορήσει, τους ανθρώπους αυτούς, που ενήργησαν πάλι με τις συνθήκες της εποχής εκείνης; Εκεί γίνονταν Θείες Λειτουργίες και όλες οι νεκρώσιμες ακολουθίες όλων των κεκοιμημένων συγχωριανών μας. Αργότερα η Εκκλησία αυτή κατέστη ετοιμόροπη και επί Ιερατείας μου, μεταφέροταν από εκεί, στη μνήμη της, στις 26 Ιουλίου, η Ιερά Εικόνα της Αγίας Παρασκευής, στον εσπερινό, εν πομπή και κωδωνοκρουσία, στην κεντρική Εκκλησία του χωριού. Εκεί τελούνταν ο εσπερινός και ανήμερα η Θεία Λειτουργία μετά Αρτοκλασίας, με τον ερχομό και άλλων ξένων Ιερέων και Ιεροψαλτών και γινόταν συλλείτουργο. Στην πλατεία του χωριού γινόταν και το πανηγύρι.

Η ανάγκη για ανέγερση καινούργιας εκκλησίας παραπλεύρως, ήταν επιτακτική, μιας και παρακείμενα βρίσκεται το κοιμητήριο του χωριού και έτσι με πρωτοβουλία δική μου και χάρη στη γνωριμία μου, παρακάλεσα θερμά των εργολάβο αείμνηστο Κωνσταντίνο Μπακλαβά να μου δώσει μερικά υλικά, για να ανεγείρω την εκκλησία και χάρη στα αγαθά και ευσεβή αισθήματά του, προσέφερε όλα τα υλικά αλλά και προθυμοποιήθηκε να τη χτίσει ο ίδιος εις μνήμη της μητέρας του, συμπαραστατούμενος από την ευσεβή σύζυγό του Ευαγγελία Μπακλαβά. Έτσι, το έτος 1986 τελείωσε η ανέγερση του νέου ναού της Οσιο-παρθενομάρτυρος Αγίας Παρασκευής.

Εσωτερικά, όμως, η εκκλησία ήταν ημιτελής και για το λόγο αυτό, με προσωπικό

αγώνα, κατόρθωσα και βρήκα δωρητές, οι οποίοι προσέφεραν μανουάλια, προσκυνητάρια, παγκάρι, καντήλες, δισκοπότηρα, θυμιατό, ντουλάπες, καρέκλες και διάφορες εικόνες, όπως του Παντοκράτορα. Τις Ιερές Εικόνες από το τέμπλο της παλιάς εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής, που έγιναν το 1967 και που δόθηκαν δώρο από το μακαριστό πατέρα Αλέξιο Ρήγα Ιερομόναχο, τις τοποθετήσαμε στο νέο τέμπλο και μεταφέραμε από τον Ιερό Ναό του Αγίου Θεοδώρου Μουζακίου μερικά στασίδια και από τον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου του χωριού μας διάφορα βιβλία, τον Εσταυρωμένο ΙΧ.ΧΡ, ένα ευαγγέλιο, το αναλόγιο κ.α. Στον προαύλιο χώρο τοποθετήθηκε η παλιά καμπάνα του χωριού και αργότερα από δωρεά κατασκευάστηκε σιδερένιο καμπαναριό με στέγαστρο πάνω από την είσοδο. Τοποθετήθηκαν τρία παγκάκια και με μέριμνα του συλλόγου κατασκευάστηκε μια Τράπεζα Αρτοκλασίας.

Εικ 24: Νέο εξωκκλήσι Αγ. Παρασκευής . Σημερινή εξωτερική Άποψη.

Εικ 25: Νέο εξωκκλήσι Αγ. Παρασκευής . Σημερινή εσωτερική Άποψη.

Μόλις αποπερατώθηκε η καινούργια εκκλησία, η παλιά ετοιμόρροπη εκκλησία ανακαινίστηκε, από τους χωριανούς και μόνο, κατασκευάστηκε η σκεπή με ευρωπαϊκό κεραμίδι, φτιάχτηκε το νταβάνι, και η εκκλησία χρησιμοποιήθηκε ως οστεοφυλάκιο πλην του Ιερού. Πριν από ένα χρόνο με φροντίδα και προσωπικό κόπο αλλά και κόστος του συγχωριανού μας Βασιλείου Κων. Τσιούνη, (αδελφού του πατέρα μου), κατασκευάστηκε ένα οστεοφυλάκιο έξω από τον ναό, συνδεόμενο όμως με αυτόν και μεταφέρθηκαν εκεί τα οστά των κεκοιμημένων συγχωριανών μας. Τώρα άρχισε να εργάζεται και για την ανακαίνιση του εσωτερικού του ναού. Προσφάτως ξεκίνησα μια προσπάθεια πρώτον, ανεύρεσης δωρητών έτσι ώστε οι παλιές εικόνες από το 1967 να επιστρέψουν στην αρχική τους θέση (στην παλιά εκκλησία) και οι νέες εικόνες που θα κάνουν οι ίδιοι οι δωρητές σε συννενόηση με τον Αγιογράφο, να τοποθετηθούν στο τέμπλο της καινούργιας εκκλησίας και δεύτερον να βρεθούν δωρητές για να στρωθεί η παλιά Εκκλησία με πλακάκια. Οι συγκεκριμένες προσπάθειες δε γνωρίζω αν θα αποπερατωθούν λόγω της οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Εικ 26: Παλαιό εξωκκλήσι Αγ. Παρασκευής όπως είναι σήμερα. Εξωτερική Άποψη.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Το εξωκκλήσι του Αγίου Νεκταρίου ανεγέρθηκε το έτος 1993, δωρεά του Βασιλείου Κων. Τσιούνη (αδελφού του πατέρα μου) και της συζύγου του Μαρίας καθώς και άλλων δωρητών. Για τον εσωτερικό διάκοσμο της εκκλησίας μεταφέρθηκε από τον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου ένας πολυέλαιος και από το παρεκκλήσι της Αγίας Παρασκευής ένα αναλόγιο. Με φροντίδα της οικογένειας έγιναν έργα για την διαμόρφωση του προαύλιου χώρου.

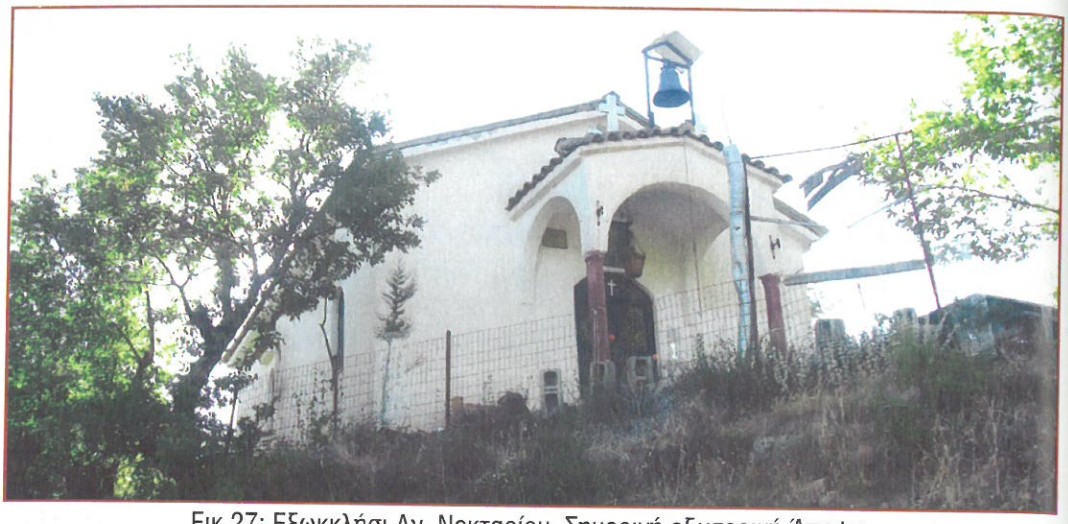

Εικ 27: Εξωκκλήσι Αγ. Νεκταρίου. Σημερινή εξωτερική Άποψη.

Εικ 27: Εξωκκλήσι Αγ. Νεκταρίου. Σημερινή εσωτερική Άποψη.

Από τον δραστήριο εφημέριο π. Β. Τσιούνη

Θεμελιώθηκε στην Αμυγδαλή ο Ι. Ναός Αγίου Νεκταρίου

Στην μικράν ενορίαν του Αγίου Δημητρίου Αμυγδαλής των περασμένην Κυριακής μετά την Θείαν λειτουργίαν έγινε αγιασμός και ετέθησαν τα θεμέλια του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου υπό του Εφημερίου Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Τσιούνη, παρουσία όλων των ενοριτών.

Σημειωτέον δε ότι ο ανωτέρω δραστήριος Εφημέριος ανήγειρε και αποπεράτωσε άλλες τρείς εκκλησίες στην ενορίαν του.

Ανήγειρε και αποπεράτωσε ένα εκκλησιαστικόν οίκημα, ανήγειρε και αποπεράτωσε εκκλησιαστικόν Γραφείον μετά εκκλησιαστικής Βιβλιοθήκης, κατασκεύασε ωραιοτάτην εκκλησιαστικήν Πλατεία Πέριξ του ενοριακού Ιερού Ναού ως και πολλά άλλα εκκλησιαστικά έργα

Εικ 28: Από δημοσίευση τοπ. εφημερίδας Νέοι Καιροί 21-4-1992 για την θεμελίωση του Αγ. Νεκταρίου.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΜΑΓΑΖΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Το έτος 1978 αναγείραμε από τα θεμέλια στο εκκλησιαστικό οικόπεδο (βακούφικο), απέναντι από την πλατεία του χωριού ένα οίκημα για μαγαζί της εκκλησίας. Αφού τελείωσε η ανέγερσή του, στην μπροστινή μεριά γκρεμίστηκε το παλιό πέτρινο μαγαζί, (λόγω ακαταλληλότητος). Μπαζώθηκε, φτιάχτηκε η σημερινή ωραία αυλή, στρώθηκε αρχικά με τσιμέντο και μετά με 200 τ.μ πλάκες πεζοδρομίου, τοποθετήθηκαν πέντε παγκάκια, τέσσερις φωτιστικοί στύλοι και τέλος περιφράχτηκε με συμπαγή σιδερένια βαμμένα κάγκελα.

Εικ 29: Σημερινή άποψη της αίθουσας εκδηλώσεων της εκκλησίας (πρώην μαγαζιού) και του εκκλησιαστικού γραφείου.

Εικ 30: Το παλαιό μαγαζί της εκκλησίας
(φωτ. Αρχείο Βασιλείου Στεφ. Τσιούνη από το γάμο του 16-02-1969).

Η χρήση του ως καφενείο κατά καιρούς παραχωρήθηκε σε πολλούς συγχωριανούς μας αλλά σήμερα είναι αίθουσα εκδηλώσεων που διατίθεται δωρεάν για κάθε κοινωνική εκδήλωση καθώς και για όλες τις εκδηλώσεις του συλλόγου, αφού φρόντισα και διαθέτει όλα τα απαραίτητα, καρέκλες, τραπέζια, ψυγείο, κ.α.

Εικ 31: Σημερινή εσωτερική άποψη της αίθουσας εκδηλώσεων της εκκλησίας.

Το έτος 1990 αναγείραμε παραπλεύρως το εκκλησιαστικό γραφείο και την εκκλησιαστική βιβλιοθήκη και εξοπλίστηκε με βιβλία θρησκευτικού περιεχομένου αλλά και άλλων συγγραφέων, φωτογραφίες και ό,τι άλλο ήταν απαραίτητο για ένα εκκλησιαστικό γραφείο.

Εικ 32: Σημερινή άποψη του εσωτερικού του εκκλησιαστικού γραφείου-βιβλιοθήκης.

Το έτος 1988 παραχωρήθηκε μέρος του εκκλησιαστικού κτήματος (βακούφικο) ως προς τη χρήση και μόνο στην τότε κοινότητα Αμυγδαλής και κατασκευάστηκε από τη δασική υπηρεσία η παιδική χαρά.

Επίσκεψης τοῦ σεβ. κ. Κλεόπα εἰς τὴν Κοινότητα Αμυγδαλῆς

Συγκατετέθη στὴν δημιουργία Παιδικῆς Χαρᾶς σὲ οἰκόπεδο τῆς ἐκκλησίας

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κλεόπας συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν πρωτοσύγκελλο νὰ ἀρχιμ. κ. Νεκτάριον Γούλαν καὶ Ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον αἰδ. Δημ. Μάγκον μετέβη εἰς τὴν Κοινότητα Αμυγδαλῆς Μουζακίου, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ ἱερεῖς τῆς περιφέρειας, ὁ Δασάρχης Μουζακίου, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ πλῆθος πιστῶν.

Ἀμὰ τῇ ἀφίξει του, μετέβη στὸν ἱερὸ Ναὸ, ὅπου ὡμίλησε εἰς τοὺς συγκεντρωθέντες. Τὸν σεβ. Μητροπολίτη προσεφώνησε ὁ ἱερεὺς Βασίλειος Τσ...νης, λέγοντας: «Σεβασμιώτατε αἰσθάνομαι μεγάλη χαρὰ καὶ οἱ ἐνορίτες μου ποὺ ἀψηφώντας τὸ κρύο ἦλθατε στὴν ἐνορία μας καὶ ἐκφράζουμε τὶς εὐχαριστίες μας».

Ὁ σεβασμιώτατος ηὐχαρίστησε τὸ ἱερεῖα γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτέλεσε στὸν Ἱ. Ναὸ καὶ τοὺ ἐξέφρασε τὸ συγχαρητήριά του.

Σκοπὸς τῆς ἀφίξεως τοῦ σεβασμιώτατου ἦτο νὰ δοθεῖ κάποια λύσις γύρω ἀπὸ τὸ θέμα δημιουργίας Παιδικῆς Χαρᾶς σὲ χῶρο οἰκοπέδου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ὁ σεβασμιώτατος ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴ διαδικασία τῆς παραχωρήσεως ἀπὸ νομικῆς πλευράς, εὐχαρίστως συγκατατέθη εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς νομῆς, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐχαροποίησε τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνη τους. Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέστρεψε μετὰ τῆς συνοδίας του εἰς τὴν πόλιν μας.

Εικ 33: Από δημοσίευση τοπικής εφημερίδας Θεσσαλική Ηχώ 4-12-1987

Όλα αυτά τα εκκλησιαστικά έργα, είναι πραγματικά στολίδια για το χωριό μας αλλά και για το κέντρο του χωριού και προκαλούν το θαυμασμό όλων, για το πως ένα τόσο μικρό χωριό έχει να επιδείξει τόσο μεγάλο εκκλησιαστικό έργο.
Με τη βοήθεια του Τριαδικού Θεού, τη σύμφωνη γνώμη και απόφαση του εκάστοτε εκκλησιαστικού συμβουλίου, τη σύμφωνη γνώμη και την υποστήριξη των Σεβασμιότατων Μητροπολιτών Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων μακαριστών Κωνσταντίνου και Κλεόπα, του Μητροπολίτη Θεόκλητου και του ποιμενάρχη μας κ.κ. Κυρίλλου, αλλά κυρίως με την ακούραστη και συνεχή ατομική και οικογενειακή αφιλοκερδή εργασία μας και προσπάθεια, καταφέραμε να χαρίσουμε στους συγχωριανούς μας όλα αυτά τα έργα για τα οποία είμαι σίγουρος πως και αυτοί είναι υπερήφανοι. Κατηγορήθηκα για υπέρμετρο ζήλο και ότι επηρεάστηκα από την κοσμικότητα αλλά με το χέρι στην καρδιά, αδελφοί μου, σας εκμυστηρεύομαι ότι ποτέ στα 41 χρόνια της ιεροσύνης μου δεν λυπήθηκα κόπων, χρημάτων και αγώνα προκειμένου να φέρω εις πέρας όλα αυτά τα έργα. Και λέω αγώνα γιατί αγώνας χρειάζεται, σωματικός και ψυχικός σε μια τόσο μικρή και φτωχή ενορία να κάνεις τόσο μεγάλα έργα, η εκτέλεση και η αποπεράτωση των οποίων ήταν για μένα σκοπός ζωής.

Πολύτιμοι συνεργάτες σε αυτή μου την προσπάθεια σταθήκατε πάντα όλοι εσείς, οι εκτός χωριού δωρητές, οι απανταχού Βρωστιανίτες δωρητές που πάντα ανταποκρινόσασταν με χαρά σε κάθε κάλεσμά μου για να συνδράμετε οικονομικά, αλλά και η οικογένειά μου που ακούραστα συμπαραστεκόταν στο όραμά μου. Τέλος, όταν προ 5ετίας για λόγους υγείας συνταξιοδοτήθηκα και παρέδωσα όλα τα πράγματα της εκκλησίας, έμεινε από τις προηγούμενες ενέργειες μου, ένα σεβαστό ποσό στα χέρια του ταμία και στην τράπεζα στο όνομα του Ιερού Ναού. Με τα χρήματα αυτά εύχομαι να συντηρεί καλώς το εκκλησιαστικό συμβούλιο όλα τα εκκλησιαστικά έργα, που τα θεωρώ πλέον παιδιά μου και έργο ζωής. Από την ημέρα της συνταξιοδότησής μου και μέχρι σήμερα η ενορία μας δεν έχει Εφημέριο, για αυτό το λόγο συνεχίζω όσο μπορώ να λειτουργώ εθελοντικά και αφιλοκερδώς στην ενορία μας, χωρίς να έχω διοικητικές αρμοδιότητες. Εύχομαι σύντομα η ενορία μας να αποκτήσει Ιερέα.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Σταθμός στην εκκλησιαστική ζωή του χωριού μας αποτελεί η επίσκεψη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Σεραφείμ μετά του μακαριστού Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κλεόπα, στις 15 Αυγούστου 1993. Και τιμής ένεκεν προς το πρόσωπό μου, για την εργατική μου προσφορά στα εκκλησιαστικά έργα, έγραψαν και υπέγραψαν στο Ιερό Ευαγγέλιο ως ανάμνηση της επίσκεψής τους. Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος συνομίλησε και φωτογραφήθηκε με όλους τους συγχωριανούς.

Εικ 34: Αναμνηστική φωτογραφία από την επίσκεψη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ μετά του μακαριστού Επισκόπου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κλεόπα στις 15 Αυγ 1993 (Φωτ. Αρχείο Πρωτοπρεσβυτέρου Βασ. Στεφ. Τσιούνη).

Εικ 35: Αναμνηστική φωτογραφία από την αναχώρηση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ ασπαζόμενος μετά του πρωτοπρεσβυτέρου Βασίλειο Στεφ. Τσιούνη. (Φωτ. Αρχείο Πατήρ Βασ. Στεφ. Τσιούνη).

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Σε Σημαντικά Πρόσωπα και
Πράγματα της Αμυγδαλής «Βρώστιανης» Καρδίτσας.

Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΡΑΔΟΒΙΣΔΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Επιθυμία μου είναι στο πόνημα αυτό να γράψω και λίγα λόγια για τον μακαριστό Επίσκοπο Ραδοβισδίου Γρηγόριο Κωνσταντίνου Γηρογιάννη, ο οποίος καταγόταν από το χωριό μας και χειροτονήθηκε το 1810. Όσα θα γράψω προέρχονται από την παράδοση και από αφηγήσεις γερόντων του χωριού, όπως ακριβώς τις θυμάμαι. Το επισκοπείο του βρισκόταν στο κάτω μέρος του χωριού, δίπλα στη βρύση. Τα ερείπια του τα θυμάμαι και εγώ. Διέμενε στο χωριό με την μητέρα του Αικατερίνη. Η έδρα της Επισκοπής του βρισκόταν ανάμεσα στα χωριά Βραγγιανά και Μάραθος στην Αργιθέα. Την επισκοπή αυτή την αποτελούσαν χωριά από τρείς νομούς, της Καρδίτσας της Άρτας, και της Ευρυτανίας. και η μετακίνησή του γινόταν με το ζώο του αγωγιάτη επί πληρωμής. Μόνιμος συνεργάτης του ήταν ο παπα- Δημήτρης Βαβύλης από τη Βούνιστα, γεγονός που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε ιερέας στη Βρώστιανη τότε, κάτι που εξάλλου δεν αναφέρεται ούτε στην παράδοση, ούτε αναφέρθηκε μάρτυρας Βρωστιανίτης Ιερέας στη διαθήκη της μητέρας του Αικατερίνης για το τσιφλίκι, αλλά μόνον ο παπα Δημήτρης Βαβίλης από τη Βούνιστα και μερικοί λαϊκοί Βρωστιανίτες. Οι αείμνηστοι γέροντες του χωριού έλεγαν ότι ο Δεσπότης, ήταν καλός και άγιος άνθρωπος.

Ο αείμνηστος Ιωάννης Κωνσταντίνου Καραγεώργος αφηγούνταν στο καφενείο του Βασίλειου Καρκανιά ένα θαύμα που είχε γίνει με τον μακαριστό Επίσκοπο Γρηγόριο. Η αφήγηση είχε ως εξής: ξεκινώντας ο Επίσκοπος για να πάει στην έδρα της Επισκοπής του με τον αγωγιάτη η μητέρα του Αικατερίνη ετοίμασε μέσα σε ένα ξύλινο δοχείο, το κλειδοπίνακο, ψάρια .Τους έβαλε ακόμη ψωμί τυρί και αυγά για να φάνε στο δρόμο οι δύο οδοιπόροι, αλλά λησμόνησε να βάλει το κλειδοπίνακο με τα τηγανισμένα ψάρια που είχε ετοιμάσει. Στη διάρκεια της διαδρομής ο αγωγιάτης, που πείνασε, άνοιξε τον τροβά αλλά δεν βρήκε μέσα το κλειδοπίνακο. Όταν οι δύο άνδρες σταμάτησαν για το μεσημεριανό τους γεύμα στην τοποθεσία "Εννέα Βρύσες" πάνω από το Ανθοχώρι τα ψάρια με το κλειδοπίνακο υπήρχαν μέσα στο τροβά γεγονός που έκανε τον αγωγιάτη να τα χάσει αφού ήταν σίγουρος πως προηγουμένως δεν υπήρχαν. Όταν μετά από μέρες επέστρεψαν στο χωριό, η μητέρα του Δεσπότη τους αφηγήθηκε το πάθημά της, πως δηλαδή ξέχασε να τους βάλει το κλειδοπίνακο με τα ψάρια, τα οποία έβαλε πάνω στο παράθυρο αλλά μετά από λίγο αυτά εξαφανίστηκαν. Τότε οι δύο άνδρες κοιτάχτηκαν με νόημα και το γεγονός αυτό έμεινε στην παράδοση ως θαύμα για τον Άγιο Δεσπότη μας..

Ο αείμνηστος Γεώργιος Τσουρής από το Μουζάκι, που πέθανε σε ηλικία 100 ετών και που ο πατέρας του καταγόταν από το Κρυονέρι Καρδίτσας, αφηγούνταν ότι ο Δεσπότης ήταν καλός και βοηθούσε αθόρυβα, οικονομικά τους φτωχούς στην περιοχή της Κερασιάς. Ήταν δε και δραστήριος, είχε ζητήσει από την εκκλησία του χωριού "Κερασιά" να του παραχωρήσουν οικόπεδο για να χτίσει ξενώνα, κάτι που δεν πρόλαβε να το πραγματοποιήσει γιατί τον σκότωσαν. Άλλη παράδοση γερόντων του χωριού για το Δεσπότη λέει ότι ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας και βοηθούσε οικονομικά για την απελευθέρωση της σκλαβωμένης πατρίδας. Είχε τσιφλίκι, το χωριό μας προτού έρ-

θουν οι πρώτοι κάτοικοι, χωρίς να γνωρίζει κανείς πώς το απέκτησε και κατά την ταπεινή μου γνώμη θα πρέπει ο ίδιος να έδωσε την άδεια για την εγκατάσταση των κατοίκων, δίνοντάς τους το κυριότερο, εργασία. Εδώ θα ήθελα να κάνω μια επισήμανση. Το τότε τσιφλίκι του Δεσπότη είναι ορεινό και εκεί που είναι τα σπίτια είναι πετρώδες και έχει υψόμετρο 650 μ. περίπου. Αν ήταν όπως είναι σήμερα, δηλαδή όλα τα ποτιστικά χωράφια από τις θέσεις "Λάκες", "Κρανιές", "Ρεβένια" και όλοι οι κήποι στο χωριό, στις θέσεις "Ρόγκια" και "Βαρκά" η έκταση αυτή ήταν πριν 50 χρόνια, 140 στρ. περίπου. (Τότε είχαν καταμετρηθεί και κατανεμήθηκαν οι ώρες νερού ανά στρέμμα για κάθε ιδιοκτήτη). Οι κάτοικοι που αγόρασαν το τσιφλίκι είναι σίγουρο ότι το αξιοποίησαν, το άνοιξαν σκάβοντας, το εκχέρσωσαν και πολλαπλασίασαν τα στρέμματα. Τότε όμως είχαν λιγότερη απόδοση σοδιάς τα χωράφια αυτά, διότι δεν υπήρχαν τα μέσα. Άρα το τσίφλικι του Δεσπότη δεν ήταν κανένα αξιόλογο και μεγάλο. Είναι σαν να έχει κάποιος κτηματίας σήμερα πολύ λιγότερα από τα μισά από αυτά τα στρέμματα στον κάμπο. Τα δε υπόλοιπα, έξω από αυτά, ξερικά κτήματα, ήταν όπως λέει η παράδοση των κατοίκων και όχι του Δεσπότη, γιατί οι κάτοικοι τα εκχέρσωσαν και τα έφτιαξαν μόνοι τους. Κανένας, γέροντας δεν τον κατηγόρησε αλλά και εγώ ποτέ δεν έχω ακούσει από κανέναν άλλον, πως είχε τους κατοίκους κολίγους και μεσιακάρηδες ή πως πλήρωναν ενοίκιο για τα σπίτια που είχαν εκεί. Αντίθετα όλοι μιλούσαν με επαινετικά λόγια για εκείνον. Ο Δεσπότης Γρηγόριος φιλοξενούσε τις 15 οικογένειες του χωριού στο τσιφλίκι του, ίσως να είχε πρόθεση να τους το δωρίσει, όπως αρμόζει σε έναν Δεσπότη, αλλά αυτό δεν θα το μάθουμε ποτέ γιατί τον σκότωσαν το 1829-1830 για να τον ληστέψουν χωρίς να του βρουν χρήματα στο Λιθοχώρι Ευρυτανίας, που βρίσκεται και ο τάφος του.

Μετά το θάνατό του, η μητέρα του παρέδωσε όλη την κινητή περιουσία του στο μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων Κρυοπηγής. Ο Αξιότιμος συγχωριανός μας Δημήτριος Χρήστου Ανδρέου στρατηγός χωροφυλακής ε.α., μου είχε πει ότι είχε στα χέρια του χειρόγραφο που έλεγε: «Έχοντας αποθάνει ο υιός μου Αρχιερέας Γρηγόριος Επίσκοπός Ραδοβισδίου, εγώ, η μητέρα του Αικατερίνη παραδίδω σήμερον όλη την κινητή περιουσία του στο μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων Ζερετσίου και από εδώ και στο εξής δεν έχει να την ενοχλήσει κανείς». Από κάτω υπήρχε η υπογραφή 33ών Ζιρετσιωτών που παρέλαβαν τα ανωτέρω και ανάμεσα διακρίνονταν και ένα επίθετο «Πορφύρης». Η πώληση του τσιφλικιού έγινε από τους κληρονόμους του Δεσπότη στις 15 οικογένειες του χωριού το 1862 περίπου αντί ποσού 32 χιλιάδων γροσίων. Σύμφωνα με ιστορικό που ρώτησα δεν ήταν και μεγάλο χρηματικό ποσό για την εποχή εκείνη. Επίσης δε συγκρίνεται με άλλο νόμισμα γιατί το γρόσι είχε την δική του αγοραστική αξία. Επίσης, λέγεται ότι βρέθηκαν κάτι ανεξόφλητα γραμμάτια, καθώς δάνειζε χρήματα με τόκο, κάτι που δεν αρμόζει στην ιδιότητά του. Μόνο εικασίες μπορούμε να κάνουμε για αυτή του την ενέργεια. Μήπως με τα χρήματα αυτά πλήρωνε τα χαράτσια στους Τούρκους; Μήπως τα έδινε στη Φιλική Εταιρεία για τις ανάγκες του αγώνα; Κανείς δεν ξέρει και κανείς δεν μπορεί να κρίνει λαθεμένα τον Δεσπότη. Ας αναπαύεται εν ειρήνη στους ουρανούς και ας αφήσουμε το Θεό να τον κρίνει.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΑΞΙΟΜΑΚΑΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ ΜΟΥ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΤΟΧΟΥΣ ΜΟΥ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ

Θα κάνω, ιδιαίτερη τιμητική αναφορά σε δύο συγχωριανούς μου προκατόχους μου μακαριστούς Ιερείς. Στον παπα-Δημήτρη Χρήστου Ανδρέου και στον γιό του παπα-Νικόλα Δημητρίου Ανδρέου. Ο παπα-Δημήτρης Χρήστου Ανδρέου σύμφωνα με τη μαρτυρία του εγγονού του μακαρίτη Λάμπρου Νικολάου (Παπανικολάου) ήταν παρανιψιός του Δεσπότη Γρηγορίου από την αδερφή του Μαρία που ήταν παντρεμένη στη Γράλιστα με τον Αναγνώστη Αθανασίου Πασιαλή και της παρανιψιάς του από την κόρη της αδερφής του Μαρίας Πασιαλή Αγορίτσας που ήταν παντρεμένη με τον χρήστο Αθανασίου Ανδρέου στη Βρώστιανη. Όλο το γένος Ανδρέου, που κατάγεται από τη Βρώστιανη, έχει δεσμούς συγγένειας με τον μακαριστό Επίσκοπο Γρηγόριο. Σύμφωνα με αφήγηση του μακαρίτη Λάμπρου Νικολάου Παπανικολάου, ο παπα-Δημήτρης γεννήθηκε το 1835, χειροτονήθηκε το 1871 και υπηρέτησε στο χωριό ως το 1907. Ο γιός του, παπα- Νικόλας, χειροτονήθηκε το 1912 και υπηρέτησε ως το 1930. Και οι δύο όπως έλεγαν διακρίνονταν για τα αγαθά και χριστιανικά τους αισθήματα και πρόσφεραν με μεγαλείο ψυχής τις υπηρεσίες τους στο χωριό. Κατά την γνώμη μου ο παπα- Δημήτρης Χρ. Ανδρέου ήταν ο πρώτος ιερέας στο χωριό μας διότι από την παράδοση δεν θυμάμαι να μου έχει πει κανείς ότι υπήρχαν και άλλοι Ιερείς πριν από αυτόν. Μετά τον παπα-Νικόλα και ως το 1970 όλοι οι ιερείς που υπηρέτησαν στο χωριό μας ήταν ξένοι και περαστικοί, για λίγα χρονικά διαστήματα, εκτός από τον παπα-Βαγγέλη Νικάκη από τη Βούνιστα, (Ελληνόκαστρο) που υπηρέτησε για 25 χρόνια περίπου. Ξένος ήταν και ο προκάτοχός μου Ιερομόναχος Αλέξιος Ρήγας από την Καλαμάτα, που υπηρέτησε 8 χρόνια στην ενορία μας.

ΙΕΡΟΨΑΛΤΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΠΟΥ ΘΥΜΗΘΗΚΑ

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ και στους ιεροψάλτες του χωριού μας που με τη μελωδική φωνή τους συνόδευαν πάντα τον ιερέα στην τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Κάποτε τα αναλόγια της εκκλησίας ήταν γεμάτα και με την στεντόρεια φωνή τους δημιουργούσαν μια αόρατη γέφυρα επικοινωνίας των επουράνιων με τα επίγεια. Μακρά θητεία είχε ο Δημήτριος (Μήτρος) Βασιλείου Καρκανιάς έμπειρος, ικανός και ιδιαίτερα καλλίφωνος. Από τον Δημήτριο Βασιλείου Καρκανιά, που πέθανε πριν γίνω εγώ ιερέας, έμαθα την ιεροψαλτική και πάντα τον θυμάμαι με αγάπη και τον μνημονεύω. Στα νεότερα χρόνια ανέβαιναν στα αναλόγια, πριν και κατά τα χρόνια της Ιερατείας μου, οι μακαρίτες σήμερα: Ηλίας Γεωρ. Καρκανιάς, Λάμπρος Νικ. Παπανικολάου, Ιωάννης Γρ. Ανδρέου, Χρήστος Κων. Καρκανιάς, Απόστολος Βαΐου Λιάκος, Ηλίας Νικ. Καρκανιάς, Απόστολος Ιωαν. Μπαλτάς (η Καραγιάννης) μουσικός, Αντώνιος Γρ. Ανδρέου, Ηλίας Ανδ. Μιαρίτης. Επίσης θα αναφερθώ και στους ζώντες σήμερα: Βασίλειος Στ. Τσιούνης Ιερέας, Ιωάννης Νικ. Καρκανιάς, Αναστάσιος Ανδρ. Καρκανιάς, Λάμπρος Απ. Τόλιας, Φώτιος Παντ. Ανδρέου, Γεώργιος Ιωαν. Ανδρέου μουσικός, Ιωάννης Νικ. Παπαδημητρίου, Ευάγγελος Απ. Καρκανιάς, Παντελής Λαμ. Καρκανιάς, Δημήτριος Χρ. Ανδρέου, Φώτιος Νικ. Καρκανιάς, Ιωάννης Η. Καρκανιάς.

Ζητώ συγγνώμη αν παρέλειψα το όνομα κάποιου, σίγουρα δεν έγινε εσκεμμένα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλω σε όλους. Για τους ζώντες προσεύχομαι και τους μνημονεύω όπως ο Τριαδικός Θεός να τους χαρίζει υγεία, χαρά, ευτυχία και πάντα να ευλογεί το Άγιο έργο τους.

Για για τους κεκοιμημένους προσεύχομαι και μνημονεύω όπως ο Πανάγαθος Τριαδικός Θεός να τους κατατάξει εν χώρα ζώντων στους κόλπους του Αβραάμ Ισαάκ και Ιακώβ στον Παράδεισο.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΑΣ Η ΜΝΗΜΗ ΑΞΙΟΜΑΚΑΡΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΗΜΩΝ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΜΟΥ 1971-2007

Θα αναφερθώ και στους αγαπητούς και αξέχαστους συνεργάτες μου, τους εκκλησιαστικούς συμβούλους επί Ιερατείας μου. Οι εκκλησιαστικοί σύμβουλοι, σύμφωνα με το νόμο, διορίζονταν για τρία χρόνια από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Για κάτω από 100 οικογένειες της ενορίας διοριζόνταν δύο μέλη τακτικά και δύο αναπληρωματικά.

Τα εκκλησιαστικά Συμβούλια αυτά είχαν την αρμοδιότητα να διαχειρίζονται οτιδήποτε γινόταν στην Εκκλησία. Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου είναι ο Εφημέριος της ενορίας και γινόταν ψηφοφορία μεταξύ τους για την εκλογή του Αντιπροέδρου και του ταμία. Ο Αντιπρόεδρος αντικαθιστούσε τον Πρόεδρο όταν αυτός απουσίαζε. Ο ταμίας, όμως, είχε μεγάλη αποστολή και ευθύνη γιατί κρατούσε όλα τα χρήματα της Εκκλησίας, όπως τακτικά έσοδα, έκτακτα έσοδα, δωρεές ανθρώπων κ.τ.λ. Αφού πρώτα υπέγραφε το γραμμάτιο εισπράξεως ή την απόδειξη, παραλάμβανε από από οπουδήποτε τα χρήματα, στη συνέχεια καταγράφονταν στα βιβλία ταμείου της Εκκλησίας με αύξοντα αριθμό του γραμματείου εισπράξεως ή της απόδειξης. Από τα χρήματα αυτά κρατούσε ένα μέρος για τις τρέχουσες ανάγκες της Εκκλησίας και τα υπόλοιπα ήταν κατατεθειμένα σε βιβλιάριο στην Εθνική Τράπεζα στο όνομα του Ιερού Ναού. Για να γίνει ανάληψη χρημάτων από την Τράπεζα για οποιαδήποτε ανάγκη της Εκκλησίας, θα έπρεπε να ληφθεί απόφαση από το Εκκλησιαστικό συμβούλιο να εξουσιοδοτηθεί ένας από τα μέλη του συμβουλίου, να επικυρωθεί η απόφαση από την Ιερά Μητρόπολη και στη συνέχεια, ο εξουσιοδοτούμενος πήγαινε στην Τράπεζα και έπαιρνε το χρηματικό ποσό που αναγραφόταν στην απόφαση και αμέσως τα παρέδιδε στον ταμία της Εκκλησίας. Ο δε Ιερέας δεν έχει αρμοδιότητα να κρατάει ποτέ χρήματα της Εκκλησίας. Το ίδιο έκανα και εγώ, σε όλα τα χρόνια της Ιερατείας μου. Ουδέποτε κράτησα ούτε μία δεκάρα της δραχμής ούτε ένα λεπτό του Ευρώ από τα Εκκλησιαστικά χρήματα.

Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι κατά τα χρόνια της Ιερατείας μου υπηρέτησαν οι κάτωθι: Δημοσθένης Κων. Καρκανιάς, Ιωάννης Κων. Καραγεώργος, Αχιλλέας Κων. Καραγεώργος, Απόστολος Βασιλ. Καπετάνιος, Δημήτριος Κων. Πλιάτσικας, Κωνσταντίνος Γρ. Ανδρέου, Λάμπρος Νικ. Παπανικολάου, Γεώργιος Δημ. Πάττας, Νικόλαος Γεωργ. Παπαδημητρίου, Αντώνιος Γρ. Ανδρέου, Νικόλαος Ι. Καρκανιάς, Αθανάσιος Απ. Τσι-

τσιπάς, Σεραφείμ Παν. Καραγιάννης, Δημοσθένης Γεωργ. Γούλας, Απόστολος Ευαγγ. Καρκανιάς, Παύλος Μ. Γούλας. Μαζί με αυτούς υπήρχαν και αναπληρωματικοί. Εκτός από τους ανωτέρω, και άλλοι συγχωριανοί μας κλήθηκαν να υπηρετήσουν ως Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι, αλλά δεν το θέλησαν. Όλους τους ανωτέρω εκκλησιαστικούς συμβούλους τους ευχαριστώ θερμά για την άψογη συνεργασία μας. Για τους αποθανόντες, εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να τους αναπαύσει εν χώρα ζώντων στους κόλπους του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ στον Παράδεισο. Αιωνία σας η μνήμη αξιομακάριστοι και αείμνηστοι αδελφοί ημών.

Στους δε ζώντες, εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να χαρίζει υγεία, ευτυχία, χαρά και πάντα να ευλογεί το Άγιο έργο που επιτελούσαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Σύμφωνα με το κτηματολόγιο της Εκκλησίας, το πιστοποιητικό του Κοινοτικού Συμβουλίου Αμυγδαλής Καρδίτσας και το βιβλίο ακίνητης περιουσίας, τα οποία έχω παραδώσει και βρίσκονται στο αρχείο της Εκκλησίας, η σημερινή απομείνασα Εκκλησιαστική ακίνητη περιουσία είναι η εξής:

Στο κέντρο του χωριού υπάρχει. Ο Ιερός Ναός του Πολιούχο μας Αγίου Δημητρίου, 130 τ.μ. περίπου. Ο αυλόγυρος της Εκκλησίας, 375τ.μ. περίπου. Στην ανατολική πλευρά του Ιερού Ναού 300τ.μ. περίπου πλατεία (αυλή). Ένα οικόπεδο, πρώην σχολικός κήπος, νότια του Ιερού Ναού 100τ.μ. περίπου. Ένα οίκημα αίθουσα εκδηλώσεων πρώην μαγαζί 50τ.μ. περίπου. Ένα οίκημα γραφείου 16τ.μ. περίπου και ο πέριξ χώρος και η αυλή αυτών 250τ.μ περίπου. Ένα οίκημα αποθήκης 8τ.μ. και τουαλέτα 4τ.μ περίπου. Ένα οικόπεδο στη θέση Βακούφικο 3,5 στρεμμάτων περίπου μαζί με τμήμα οικοπέδου στο Νοτιοδυτικό μέρος μέσα στην παιδική χαρά.

Το εξωκκλήσι της παλιάς Αγίας Παρασκευής 50 τ.μ περίπου με ένα στρέμμα οικόπεδο νοτιοδυτικά της Εκκλησίας. Το νέο Εξωκκλήσι Αγίας Παρασκευής 50 τ.μ περίπου με αυλή 50 τ.μ περίπου . Το Εξωκκλήσι Άγιος Γεώργιος 40 τ.μ περίπου με πέριξ οικόπεδο 5 στρεμμάτων περίπου. Το Εξωκκλήσι Άγιος Νεκτάριος 50 τ.μ περίπου σε οικόπεδο 250 τ.μ .

Επίσης, υπάρχει αγρός στη θέση "Λάκες" 5 στρεμμάτων περίπου, ακαλλιέργητος. Αγρός στη θέση Κερασιές 1 1/2 στρέμμα περίπου, ακαλλιέργητος. Αγρός στη θέση "Κουβαρέλι", περιφέρειας Ελληνοπύργου, 3 στρέμματα περίπου, ακαλλιέργητος. Αγρός στη θέση "Βρωμόβρυση" 5 στρεμμάτων περίπου, ακαλλιέργητος. Αγρός στη θέση "Δέσπου" 6 στρεμμάτων περίπου, ακαλλιέργητος. Και τέλος αγρός στη θέση "Δραμπάλα" 1 στρέμμα περίπου ακαλλιέργητος.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αν και οι περισσότεροι γνωρίζετε τα τεκταινόμενα σχετικά με την επανίδρυση του εκπολιτιστικού και επιμορφωτικού συλλόγου «ο Άγιος Δημήτριος» για την ιστορία θα ήθελα να γράψω και εγώ δύο λόγια.

Επί δικτατορίας οι νέοι του χωριού μας που βρίσκονταν στην Αθήνα ίδρυσαν ένα σύλλογο με την επωνυμία "Η Αγία Παρασκευή". Πρωτοστάτης ήταν ο αείμνηστος Αχιλλέας Νικ. Καρκανιάς, συμπαραστατούμενος από τον αδελφό του Γεώργιο Νικ. Καρκανιά, τον Κωνσταντίνο Στεφ. Γαλάνη, τον Κωνσταντίνο Αχιλ Καραγιώργο, τον Λάμπρο Απ. Τόλια και από άλλους νέους. Η διάρκεια ζωής αυτού του συλλόγου ήταν, όμως, μικρή και τώρα πλέον έμαθα ότι ο λόγος ήταν πως δεν είχε την υποστήριξη όλων των συγχωριανών. Έτσι έμεινε ανενεργός για πολλά χρόνια. Όλα όμως τα γύρω χωριά είχαν το σύλλογο τους και έδιναν ζωή στο τόπο τους, κάτι που με προβλημάτιζε και δεν σταματούσα να προτρέπω τους συγχωριανούς μου να προχωρήσουμε και εμείς στην επανίδρυση του συλλόγου του χωριού μας. Κανείς δεν έπαιρνε την πρωτοβουλία. Το έτος 1995 στην πανηγυρική λειτουργία της εορτής του Αγίου Γεωργίου στο τέλος της λειτουργίας τους επανέλαβα την πρότασή μου και να μεταφέρουμε την έδρα του συλλόγου στο χωριό με το όνομα "Άγιος Δημήτριος". Το δέχτηκαν όλοι οι παριστάμενοι και μάλιστα διορίσαμε προσωρινό συμβούλιο και ταμία. Στις 27 Απριλίου απέστειλα επιστολή, την οποία και δημοσιεύω παρακάτω, σε όλους τους συγχωριανούς προτρέποντας τους να γραφτούν συνδρομητές στο Σύλλογο και να στείλουν την συνδρομή τους. Δυστυχώς, η προσπάθεια μου απέτυχε αλλά χωρίς αυτό να με πτοήσει. Κάθε χρόνο το Πάσχα και το Δεκαπενταύγουστο στο τέλος της Θείας Λειτουργίας επανέφερα την πρόταση για το σύλλογο. Το έτος 1999-2000, (δεν θυμάμαι ακριβώς), την πρώτη Κυριακή μετά τη γιορτή του Δεκαπενταύγουστου, σε συζήτηση που είχα στο καφενείο της Παρασκευής Καρκανιά με τον Παντελή Λαμ. Καρκανιά, για το θέμα του συλλόγου, εντελώς αυθόρμητα, πήρα μια κόλλα χαρτί και έγραψα πρώτο το όνομά μου για να ξεκινήσει η επανίδρυση του συλλόγου.

Έγραψε και ο Παντελής το όνομά του και οι δύο δώσαμε από 5000 χιλιάδες δρχ. ως συνδρομή . Τη στιγμή εκείνη γράφτηκαν 17 άτομα και στη συνέχεια πήγε ο Παντελής στο άλλο καφενείο και γράφτηκαν και άλλοι και έδωσαν όλοι τη συνδρομή τους. Ορίστηκε προσωρινό συμβούλιο και αργότερα έγινε και το καταστατικό. Την επόμενη χρονιά αποφασίστηκε να γίνει στο χωριό το πρώτο αντάμωμα Βρωστιανιτών. Το προσωρινό συμβούλιο ενημέρωσε ότι δεν υπήρχαν χρήματα γιατί είχαν δοθεί στο δικηγόρο για το καταστατικό. Κάλεσα τότε την Τούλα Απ. Καρκανιά να με βοηθήσει στην προσπάθειά μου, βρίσκοντας από τον τηλεφωνικό κατάλογο ονόματα επαγγελματιών με χοιροστάσια στα Τρίκαλα και στην Καρδίτσα. Αμέσως τηλεφώνησα στους επαγγελματίες προκειμένου να μας προσφέρουν δωρεάν τα χοιρινά, και πράγματι κάποιοι από αυτούς ανταποκρίθηκαν και συγκεντρώθηκαν πέντε χοιρινά 400 κιλά κρέας περίπου το οποίο το μετέφερε στο χωριό με το αυτοκίνητό του ο Παντελής Λαμ. Καρκανιά. Οι γυναίκες του χωριού με προθυμία το μαγείρεψαν για το αντάμωμα. Με τα μέλη του συλλόγου πήγαμε στο Μουζάκι, στα Τρίκαλα και στην Καρδίτσα και μαζέψαμε δώρα για το σύλλογο. Έτσι το πρώτο αντάμωμα στέφθηκε με επιτυχία. Ο σημερινός και επί πολλά χρό-

νια πρόεδρος του χωριού μας Παντελή Λαμ. Καρκανιάς εργαζόταν πυρετωδώς κάθε χρόνο για το αντάμωμα. Και όλοι οι χωριανοί ό,τι μπορούσαν πρόσφεραν. Χαρακτηριστικά αναφέρω τον Φώτη Σερ. Καραγιάννη που εργάστηκε με ζήλο και κατάφερε να γράψει ως συνδρομητές γύρω στα 90 άτομα Ο σύλλογος εκτός από το αντάμωμα έκανε και έργα με πρωτοβουλία του πρώτου προέδρου Γεωργίου Η. Καρκανιά.

Τοποθέτησε δύο έτοιμες πέτρινες βρύσες μία στην παιδική χαρά και μία στον δρόμο πάνω από την πλατεία, μια μαρμάρινη πλάκα στο χώρο της παιδικής χαράς με τους γενάρχες του χωριού, μια μαρμάρινη πλάκα προς τιμήν της θρυλικής καπετάνισσας «Κόκκινης του Τσιούνη» (όπως την αποκαλούσαν τότε). Μια μαρμάρινη πλάκα στη θέση «Διάσελα» εις μνήμη του Διαμάντη, του φερόμενου ως πρωτοπαλίκαρου του Γ. Καραϊσκάκη. Επίσης τοποθέτησε μεγάλο σιδερένιο Σταυρό στη θέση Σταυρός, έφτιαξε το ηρώο στην πλατεία και τα παράθυρα και την πόρτα του σχολείου. Με πρωτοβουλία της προηγούμενης προέδρου Ευαγγελίας Κων. Μπακλαβά τοποθετήθηκαν από τη δασική υπηρεσία στην ανατολική πλατεία της εκκλησίας πέντε παγκάκια, από ένα τραπεζοκάθισμα σε κάθε εξωκκλήσι και στη παιδική χαρά, και ένα κιόσκι και μία πέτρινη βρύση στο εξωκκλήσι Αγ. Γεώργιος. Επίσης με πρωτοβουλία της κυρίας Ευαγγελίας Μπακλαβά καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας της, αναβίωσε το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής με γλέντι και δωρεάν φαγητό. Αν και φέτος δεν πραγματοποιήθηκε, ελπίζω ότι η αναβίωση του πανηγυριού δεν θα εγκαταλειφθεί. Πρόεδροι του συλλόγου, από την επανίδρυσή του ως σήμερα διετέλεσαν ο Γεώργιος Η. Καρκανιάς, ο Παντελής Λάμ. Καρκανιάς και η Ευαγγελία Κων. Μπακλαβά. Για όλα αυτά τα έργα, τους συγχαίρω και τους εύχομαι πολλά ακόμη. Με λύπη όμως πληροφορούμαι ότι ο Σύλλογος πλέον δεν έχει την ίδια δυναμική που είχε πρώτα. Κατά τη γνώμη μου, κάποια στιγμή, τη λειτουργία του συλλόγου θα πρέπει να την αναλάβει η νέα γενιά του χωριού για να αποκατασταθεί η δυναμική του.

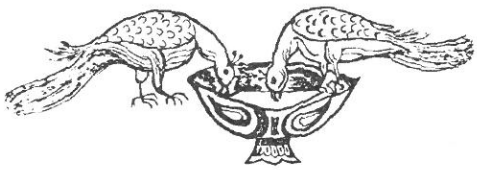

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ
ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΙΩΤΕΙΚΑ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. .....

Αμυγδαλή Καρδίτσας 27 - 4 - 1995

Αγαπητέ εν Χριστό αδελφέ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ - Υγιείνεται εν Κυρίω πάντοτε

Σαν εφημέριος του χωριού μας εδώ και 25 χρόνια, λαμβάνω την πρωτοβουλία να σας στείλω την επιστολήν αυτήν, για το περιεχόμενο της οποίας συμφώνησαν άπαντες οι συγχωριανοί μας οι οποίοι βρίσκονταν στη Θεία Λειτουργία την ημέρα του Αγίου Γεωργίου, που έγινε στο εξωκκλήσι του χωριού μας, όπου και τους εμίλησα για τη σκέψη μου. Γνωρίζετε λοιπόν όλοι οι συγχωριανοί την αγάπη που έχω για την εκκλησία και πολύ περισσότερο για το χωριό μας, που όλα αυτά τα χρόνια προσπάθησα να αξιοποιήσω πολλά πράγματα, για το οποία είχα τη δυνατότητα. Θα ήθελα λοιπόν να κάνουμε κάτι όλοι μαζί, και είμαι εκ των προτέρων σίγουρος ότι και σείς θα αποδεχθείτε τη πρόταση μου.

Από πολλά χρόνια πριν, οι κάτοικοι άλλων χωριών έχουν δημιουργήσει συλλόγους και, μέσω αυτών πραγματοποιούν διάφορες εκδηλώσεις, αναβιώνοντας ήθη και έθιμα του τόπου τους, συμβάλλοντας δε ταυτόχρονα και στην αξιοποίησή του με τη δημιουργία διαφόρων κοινοφελών έργων. Εμείς στερούμεθα ενός τέτοιου συλλόγου, και πιστεύω όχι γιατί δεν διαθέτει το χωριό μας αξιόλογα άτομα για να το κάνουν, αλλά γιατί το χωριό μας σκόρπισε σε όλες τις γωνιές της γης.

Γι'αυτό λοιπόν σας προτείνω απ'την πλευρά μου τα πρώτο Σάββατο μετά τη γιορτή της Παναγίας μας, το Δεκαπενταύγουστο και την 07.00 μ.μ. ώρα, άπαντες οι Βροστιανίτες να συγκεντρωθούμε στην πλατεία του χωριού μας, για μια συνάντηση που ελπίζω να πραγματοποιείται μελλοντικά κάθε χρόνο. Πιστεύω ότι είναι μια ευκαιρία στο αντάμωμα αυτό των συγχωριανών, να γνωριστούν και οι νεώτεροι Βροστιανίτες, που ίσως να μην ήλθαν ποτέ στο χωριό, αλλά και οι μεγαλύτεροι να θυμηθούμε και να αναπολήσουμε για λίγο τα παλιά. Πιστεύω ότι όλοι αγαπούμε το χωριό μας και τη γενέτειρά μας, εδώ που όλοι είδαμε το πρώτο φως και κάναμε τα πρώτα βήματα, και αξίζει να κάνουμε κάτι γι'αυτό.

Κατά τη συνάντηση αυτή θα πραγματοποιηθεί και γλέντι στην πλατεία, το οποίο θα αναλάβει επταμελής επιτροπή, με ταμία.

Αυτή θα φροντίσει για την μεταφορά και τοποθέτηση τραπεζιών, καρεκλών, κλείσιμο δημοτικής αρχήστρας, ετοιμασία φαγητού και σερβιρίσματος αυτού, αγορά πιάτων, ποτηριών, τραπεζομάνδηλων κλπ. και γενικά ότι χρειάζεται για να γίνει ένα γλέντι, τα έξοδα λοιπόν αυτά θα τα καταβάλουμε εμείς οι χωριανοί, και τα οποία είναι 3.000 δρχ. κατ'άτομο. Τα έξοδα και έσοδα δε, θα ανακοινωθούν απ' τον ταμία που προανέφερα κατά την ημέρα του ανταμώματος. Και κατά την ημέρα αυτή προτείνω να δημιουργηθεί και ο σύλλογος που προανέφερα, διότι θα είναι ευκαιρία κάτι τέτοιο να γίνει με την παρουσία όλων των συγχωριανών και συντοπιτών. Όταν ο σύλλογος δημιουργηθεί, ας αποφασίσει αυτός για μετέπειτα εκδηλώσεις.

Αγαπητοί συγχωριανοί

Σας κάνω βαθυτάτην έκκλησιν και σας παρακαλώ θερμά όπως αυτή μου η πρόταση τύχει θερμής υποστήριξης, και μη την απορρίψετε με την πρώτη σκέψη. Πιστεύω ότι κατόπιν ωρίμου σκέψεως θα βρισκεστε όλοι το πρώτο Σάββατο μετά το Δεκαπενταύγουστο για κάθε χρόνο, στην πλατεία του χωριού μας, και φεύγοντας να νοσταλγείτε να ξανάρθει αυτή η ημέρα.

Εάν λοιπόν συμφωνείτε απαντήστε με ένα γράμμα ή με ένα τηλεφώνημα, για τη συμμετοχή σας στο πρώτο αντάμωμα των Βροστιανιτών... δηλώνοντας και αριθμό ατόμων, αποστέλλοντας συνάμα και την συνδρομή σας των 3.000 δρχ. Επίσης, μπορεί και κάποιος σε κάθε πόλη να συγκεντρώσει αυτά τα χρήματα, και στη συνέχεια να τα στείλει στον ταμία. Γι'αυτό θα πρέπει να ειδοποιήσετε για τη συμμετοχή σας μέχρι τέλους Ιουνίου.

Τελειώνοντας σας εύχομαι ολόψυχα όπως ο Παναγαθος Θεός και Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και ο θαυματουργός μας Αγιος Δημήτριος να σας χαρίζουν υγεία, ευτυχία, χαρά δίνοντάς σας δύναμη και καυράγιο για το αντάμωμα των απανταχού Βροστιανιτών, το πρώτο Σάββατο μετά το Δεκαπενταύγουστο και ώρα 07.00 μ.μ. να είστε παρόντες στην πλατεία του αγαπημένου μας χωριού.

Μετά πατρικών πολλών ευχών και εν Κυρίω αγάπης
Ο εφημέριος του χωριού σας
Βασίλειος Τσιούνης
– Πρωτοπρεσβύτερος
τηλ. 0445 - 42371
τηλ. κοινότητας 0445 - 42248

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ

Υ.Γ. Για την περιοχή Μουζακίου το χρηματικό ποσό θα συγκεντρώσει ο Αθανάσιος Α. Ανδρέου, και θα το παραδώσει στον ταμία. Το τηλέφωνο του κ. Ανδρέου είναι 0445 - 41322.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τελειώνοντας, θέλω πρώτα να ευχαριστήσω τον Πανάγαθο Τριαδικό Θεό, τον Πολιούχο μας Άγιο Δημήτριο τον Μυροβλύτη, τον Άγιο Γεώργιο τον Τροπαιοφόρο, την Οσιοπαρθενομάρτυρα Αγία Παρασκευή και τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως τον Θαυματουργό, που με βοήθησαν και μου έδωσαν δύναμη και κουράγιο, να αποπερατώσω με τη βοήθεια όλων σας αυτά τα εκκλησιαστικά έργα. Επίσης, ευχαριστώ θερμά τους καλούς και άξιους συνεργάτες μου, τους εκάστοτε επιτρόπους της εκκλησίας μας, όλους τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων και τους ιεροψάλτες, τους αγαπημένους μου συγχωριανούς δωρητές όπου και αν διαμένουν, όσους μπόρεσαν να μας βοηθήσουν αλλά και αυτούς που δεν μπόρεσαν ή δεν ήθελαν και όλους όσους μου συμπαραστάθηκαν και με στήριξαν έστω και ψυχικά. Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους κληρικούς και λαικούς δωρητές από άλλες περιοχές της πατρίδας μας, τις Ιερές Μονές που μας βοήθησαν πολύ με τις δωρεές τους, και σε όλους τους αξιότιμους πολιτικούς που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μου και φρόντισαν να δοθούν κατά καιρούς κάποιες κρατικές επιχορηγήσεις. Επίσης τον Αξιότιμο Δήμαρχο Μουζακίου Κύριο Γεώργιο Κωτσό, το Δημοτικό Συμβούλιο και το Συλλογό μας που μας ενίσχυσαν οικονομικά και αυτοί.

Όσους κοιμήθηκαν εν Κυρίω , τους οποίους πάντα μνημονεύω, παρακαλώ και προσεύχομαι προς τον Πανάγαθο Τριαδικό Θεό να τους κατατάξει εν χώρα ζώντων στους κόλπους του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, στον Παράδεισο. Όσους βρίσκονται εν ζωή, τους οποίους και αυτούς μνημονεύω σε κάθε Θεία Λειτουργία, εύχομαι ολόψυχα όπως ο Πανάγαθος Τριαδικός Θεός να τους χαρίζει υγεία, ευτυχία και χαρά και πάντα να ευλογεί το Άγιο έργο τους .

Σας παρακαλώ να εύχεστε και να προσεύχεστε και εσείς για μένα. Σε όλη μου τη ζωή και στα χρόνια της Ιερατείας μου πρόσεχα και υπερασπιζόμουν την Εκκλησία και την εκκλησιαστική περιουσία με σθένος ψυχής, ως όφειλα να κάνω. Ποτέ δεν υπολόγισα το ατομικό μου συμφέρον και δεν ήρθα σε ρήξη με κανέναν για αυτό. Όλα τα προαναφερθέντα έργα τα παρέδωσα καλώς και είναι όλα καταγεγραμμένα αναλυτικά στο αρχείο της εκκλησίας. Κλείνοντας, υπενθυμίζω ότι μετά φόβου Θεού έγραψα αυτό το υπόμνημα και αναφέρθηκα σε αληθινά πρόσωπα και γεγονότα. Κατέθεσα την αλήθεια για την ιστορία της Εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου και όλων των υπολοίπων εκκλησιαστικών έργων της ενορίας μας την οποία αφήνω στην κρίση του Χριστού μας και στη δική σας. Η επιθυμία μου είναι, όταν με καλέσει ο Θεός και κοιμηθώ εν Κυρίω, η ταφή μου να γίνει στην κεντρική Εκκλησία που αγάπησα και υπηρέτησα, στο νοτιοδυτικό μέρος, δίπλα στο δέντρο της δάφνης(βάγια).

Και πάλι ένα μεγάλο ευχαριστώ και μετα βαθυτάτου σεβασμού σε όλους σας
και μετα πολλών ευχών και εν Κυρίω Αγάπης
Βασίλειος Στέφανου Τσιούνης +Πρωτοπρεσβύτερος,
Συνταξιούχος Εφημέριος Αμυγδαλής(Βρώστιανης) Καρδίτσας
Αμυγδαλή Οκτώβριος 2012
Τηλέφωνα επικοινωνίας:2445042371-2445043185-κινητό 6976914067

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ISBN: 978-960-93-4717-4